

ని రు ద్ధ భా ర త ము

(అస్పృశ్యతాఖండనము)

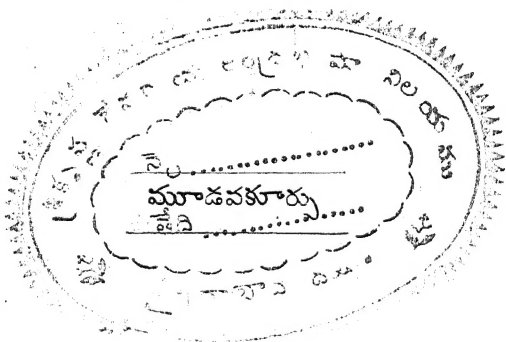
శ్రీ లక్ష్మణ దేవరాయ ఆంధ్ర భాషానిలయము

విభాగము పంఖ్య : 449 నికర-౪౪

విభాగ సంఖ్య 74

మం గి పూ డి వేంకట శర్మ చే

రచియింపబడినది

వెల ౫ అణాలు

శ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారి

సహాయమున ముద్రితము

1933

హెచ్చరిక

ఉ. పంచములార ! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార ! గర్భితో
దంచిత శక్తులార ! యసమర్థులె మీరలు ! గొట్టెమందలో
వంచిత మై చరించు నల వ్యాఘ్ర కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
వంచితు లైతి రాత్మ బల వైఖరి నెంచుడు ! మేల్కొనుం డింక.

మహాత్మా గాంధీ

ప రి చ య వా క్య ము

అనవులందు ప్రపంచవ్యవహారములయందు ప్రకృతి సిద్ధములయిన భేదములు గుణకర్మవిభాగాదుల ము గలుగుచున్నవి. గుణకర్మవిభాగములు దేశకాలాధారములు. దేశకాలపాత్రాధారములును, గుణకర్మతములును నైన జాతిమతాదిభేదములును, వర్ణాశ్రమములును సనిత్యములును, సాపేక్షములును గాని తములును, నిరపేక్షములును గావు. ప్రవృత్తివల గలిగిన భేదముల నతిక్రమించి యంత్రోన్నతిని మిటకు సకల మానవులును సమానాధికారులు. నాధికారులైన తోడిమానవులను ధర్మబాహ్యులను ట కేవలము దైవధర్మబహిష్కరణము. జన్మవలనను పరిస్థితులను నతిక్రమించి పురుషార్థమును బడ కు సకలజనులును సధికారు లను పరమార్థమును రామతేతిహాసములు వేనోళ్లను బోధించుచున్నవి.

వేదములు, వేదాంగములు, ధర్మశాస్త్రములు, అకావ్యేతిహాసాదులు సత్యాన్వేషకుల కీపరమార్థ పరిస్ఫుటము చేయుచున్నవి. హిందూమతపరిణామ

మునందు కర్మమార్గము, జ్ఞానమార్గము, భక్తిమార్గము
 సర్వసమత్వసర్వాత్మత్వపర మైన పూర్ణయోగమునందు
 పరిపక్వమును బొందినవి. అద్వితీయమును, నఖండమును
 వైన పూర్ణయోగార్థమును ప్రస్థానత్రయాదిమతగ్రంథ
 ములు బోధించుచున్నవి. ప్రవృత్తియందు జీవ మనవరత
 మభివృద్ధి నొందుచున్నవిధమును ననంతమైన జీవచరి
 త్రము సువ్యక్తము చేయుచున్నది. జీవుడు జననము
 సంక్రమింపజేసిన ధర్మసంస్కారమునకు కర్త యైనటులు
 హర్తయును. అవ్యయ మైన ఆత్మ, సాపేక్షము లైన
 వర్ణాశ్రమాదిసంస్కారముల నతిక్రమించి, నిరపేక్ష మైన
 మోక్షమును బడయుచున్నది. అట్టి యాత్మోపలబ్ధికి
 సకలజనులును, జాతిమతకులాదిభేదములు లేక, సమా
 నాధికారులు. హిందూమతపరమార్థ మైన ‘తత్త్వ
 మసి’ ‘సర్వం ఖి ల్విదం బ్రహ్మే’ త్యాదిమహావాక్య
 ధర్మములను విస్మరించి జడప్రాయమైన ఆచారధర్మారాధన
 పరాయణమైన మతమునందు హిందూమతపరమార్థ
 మును గ్రహించుట సకలజనులకును పరమధర్మము.
 ప్రవృత్తియందు సంచలనము, జీవధర్మము; నిశ్చేష్టత
 విలయమగుణచిహ్నము.

శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టమ్ గుణకర్మ విభాగశః,
తస్య కర్తారమపి మాం విద్ధ్యకర్తార మవ్యయమ్.—భగ.

మనుజులు, గుణకర్మవిభాగాదులు కల్పించెడి స్థితి గతులకరణమునకువలె నకరణమునకును,ధర్మాధికారులు. మనుజులకు కరణాకరణసామర్థ్యము లేనపుడు పురుషార్థ సిద్ధియే దుష్ప్రప్య మగుచున్నది. నిరుద్ధభారతము మానవ ధర్మపరమైన హిందూమత పరమార్థమును తేటతెనుగున పద్యరూపమునను హృద్యముగను బోధించుచున్నది.

గాంధిమహాత్మునియుపదేశాదేశములు ప్రజాలక్ష్య మునుహరిజనసమన్వయందు లగ్నము చేసినవి. మహాత్ముని ధర్మదీక్ష అవర్ణలందును సవర్ణలందువలెను మహాసంచల నమును గలుగజేసినది. హిందూస్థానమునం దంతటను హరిజనోద్ధరణమునకు ప్రచండమైన ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఇతరరాష్ట్రములందువలెను ఆంధ్ర రాష్ట్రమునందును హరిజనోద్ధరణమునకై ప్రబలప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఆంధ్రక్షేత్రమునందు హరిజనోద్యమాంకురము లిదివరకె తలయెత్తి వర్ధిల్లుచున్నవి.

సంస్కరణప్రియులైన శ్రీమంతులు, పండితులు, గ్రంథకర్తలు,కవులు,భక్తులు, మతాభిమానులు హరిజనోద్ధరణమునకు వారి విద్యావివేకసంపదలను వినియోగించినవిధమును ఆంధ్రదేశేతిహాసములు విశదము చేయు

చున్నవి. సంస్కరణోద్యమమునకు శ్రీయుత వీరేశ
లింగము పంతులుగారు పితామహులు; రఘుపతి వేంకట
రత్నమునాయడుగారు గురువులు; శ్రీ పితాపురము మహా
రాజాగారు రాజపోషకులు; చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము
పంతులుగారు, మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు మొదలగు
కావ్యకర్తలు మంగళాశీర్వాదకులు; గూడూరు రామ
చంద్రుడు, వేమూరి రాంజీరావు, నల్లపాటి హనుమంత
రావు, దిగుమర్తి హనుమంతరావు, తల్లాప్రగడ ప్రకాశ
రావు, నరసింహశర్మ, వెల్లంకి కృష్ణమూర్తిగారులు మొద
లగువారు హరిజన సేవకులు. శ్రీయుత రాయడు
గంగయ్య, కమతము షణ్ముఖము, నరాలశెట్టి దేవేం
ద్రుడు, సుంద్రు వెంకయ్య, భాగ్యవర్మరెడ్డి, సాకేటి గురు
వులుగారు మొదలగు హరిజననాయకులును స్వసంఘా
భ్యుదయమునకు పాటుపడుచున్నారు.

ఆంధ్రావనియందు హరిజనోద్యమ వ్యాపనము
నందు శ్రీయుత మంగిపూడి వేంకటశర్మగారి కృతి
“నిరుద్ధభారతము” హరిజనసమస్యయందు పండితపామర
హృదయమును లగ్నము చేసినవిధమునకు గ్రంథమునకు
గలిగిన గౌరవవ్యాపకములు ప్రమాణములు.

నిరుద్ధభారతము :—భారతీయులందు హరిజను
లత్యంతమీ నిరుద్ధులు. భారతధర్మరక్షణమునకు నిరుద్ధు

లనిరుద్ధులు గావలసినయవసరమును దేశకాలపరిస్థితులు సువ్యక్తము చేయుచున్నవి. అగ్రజధర్మపరాయణమైన భారతధర్మము దేశమునకును ధర్మమునకును దేవునకును ననర్థదాయకమును, నన్యాయమును, నవమానకరమును. వేంకటశర్మగారు నిరుద్ధభారతమునందు హరిజనులపరివేదనమును, సవర్ణుల యపరాధములను, నుభయుల ధర్మనిర్వహణమార్గమును రసవంతముగ వర్ణించిన పద్యావళి రసానందమును గలుగజేయుచున్నది. శర్మగారిశీలమువలెను కావ్యశైలియును, మృదువుగను, సరళముగను, సరసముగను నున్నది. ప్రతిపద్యమును భావగర్భితమైన దైన్యదృశ్యమొ, భక్తిదృశ్యమొ, కరుణాదృశ్యమొ, మహత్త్వదృశ్యమొ, సాంగోపాంగముగ చిత్రించినటులు కల్పింపబడి భావప్రపంచమునందు సంభ్రమమును గలుగజేయుచున్నది.

సవర్ణులకు ప్రార్థనము సౌమ్యముగను, భావగర్భితముగను నున్నది.

ఉ. మాలల గోల భాగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ ; మా కాలము వోవుటే ఫలము కా కింక పుణ్యమ ! పూరుషార్థమా ;
 “మాల లటంచుఁ జేర్కొనిన మాత్ర నె పాపమువచ్చు”నంచుఁ బ్రా
 ల్మిక, మీర లీబయిసిమాలిన దీనుల నాలకింపుడీ !

ఉ. వేదవిభాగముకొ జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప ; న
ప్రదేశసత్స్వరాణములు శస్త్రమతికొ విరచించె ; సర్వలో
కాదరణీయమైన యితహాసము భారతముకొ రచించె ; న
బ్రోదరు వంశసంభవము నొందెను వ్యాసుఁడు నిమ్నుజాతుఁడే.

మ. నరజన్మం బిది యుత్తమం బనుచు నానాదేశవిద్వాంసులుకొ
వరుసకొ రూఢి యొనర్చినట్టిపలుకుకొ వ్యర్థంబుఁ గావించి యి
ట్లరచే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బందుచున్నారు; భూ
సురులారా! దయఁజూచి పుల్కసులకుకొ శుద్ధత్వముకొ నేర్పరే!

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మపున్
ఖసులయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తలకీర్తికళాకళంక మీ
యనుచితవృత్తిఁ బోవిడిచి యార్యు లఖండయంశంబు నొందరే.

సీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతివారింట

భోజనంబులు నేయఁ బోలు ననుచు

పలుకలేదు సుమండి! పంచమజాతితో

స్నేహంబు లేప్రాద్దు నేయుఁ డనుచు

చెప్పలేదు సుమండి! చేరి మాలలతోడఁ

బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు

ఆడలేదు సుమండి! యంత్యవర్ణ జాలను

విందువేడ్కలకు రావింపుఁ డనుచు

తే. ఆర్యవరులార ! సహభోజనాదికములు

సహజసద్భావసంపద సమము గావు !

వికమత్యంబు సమకూర్చి యలరఁజేయ

సానుభూతియె యన్నింటిసరి సుమండి!

సీ. మోయకున్నదె విమ్ము మోయునట్టులు మమ్ము
 భూమక్షమకు దీవి భూమిదేవి
 మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదె !
 చలువలపరసీమ చందమామ
 మీమీఁదనే కాని మామీఁద నీవఁడే
 సరససారభశాలి చల్ల గాలి
 వెలుఁగు వేఁడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీడే
 భవ్యసౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె
 సకలసస్యావనసుకీర్తి జలదమూర్తి
 దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు ;
 సృష్టి నీక్షించి తెలియరే ! శిష్టులార !

అవద్దులకుఁ జేసిన హెచ్చరికయును సంబోధన
 మును నాత్మవిశ్వాసమునకు సాధనముగ నున్నది.

ఉ. పంచములార ! యంతరిత భవ్యగుణోత్కరులార ! గర్భితో
 దంచిత శక్తులారయసమర్థులె ! మీరలు ! గొత్తైమందలో
 వంచితమై చరించు నల వ్యాఘ్రు కిశోరము రీతిఁ బూర్తిగా
 వంచితు లైతి రాత్మ బల వైఖరి నెంచుఁడు ! మేల్జ్ఞానం డిఁక.

సీ. శుచి లే దనుచు మమ్ముఁ జూడరా దందురా
 పరిశుభ్రతను మాకుఁ గఱపరాదె !
 పరమమూర్ఖులు మీరు పనికిరా రందురా
 తెలివితేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె
 సద్గుణంబుల మీరు సాటిరా రందురా
 మహితబుద్ధులు మాకు మప్పరాదె

కరము నీచులు మీరు కలయరా దందురా

నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతిదరిద్రు లగుట రోతు మందురేని

సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!

భూతదయ యుంచి, పటు సానుభూతి మించి

శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార !

సీ. త్రాగుబోతు లటంచు దప్పెంచబోదురా

మద్యపాయు లిఁకెంతమంది లేరు !

గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా

మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు !

నీమంబు లెఱుఁగని నీచుల మందురా

మావంటివా రెంతమంది లేరు !

నిత్యనేవకు లంచు నిరసెంత మందురా

మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు !

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పిదంబు

లేనివా రని మన్నింపరేని, యితర

మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు !

మమ్ము జల్కనజేయ మూలమ్ము గలదె!

సీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటచే

నూరిబైటను మేము చేరవలసె

పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత

మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె

చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల

నజ్ఞానకూపమం దణఁగవలసె

నీకు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత

దుర్మితీలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మములను

జెప్పనికతాన నన్యలఁ జేరవలసె

కలసి చేదోడు వాఁదోడుగా మెలంగు

మ మ్మిటు లుపేక్షనేయ నేమమ్ముగలదె!

సీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినను మీ

మతమె నూ మత మంచు మదిని దలచి

వెలివేసి మీ రెంత వెలువరించుచు నున్న

నశ్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి

అదయులై మ మ్మెంత యణఁగఁద్రొక్కుచు నున్న

నుద్ధరించెద రంచు బుద్ధి నమ్మి

చదువీక దుస్సహోజ్ఞానాంధువందు ద్రో

సినను మాగురు లంచు నేవచేసి

తే. మేము మిము వీడకున్నాము మేకలట్లు

కటికితనమున మ మ్మిట్లు గాసిబెట్ట

తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి

దయ యొసంగఁగఁ బ్రోవరే దాతలార!

సీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జాట్టుగుడిసెలే

కాని లోగిళ్లు లెక్కకును లేవు

చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే

కాని వల్లులు కొంచమైన లేవు

త్రావంగ నూకల జావయు, గంజియే

కాని యన్నమును శాకములు లేవు

సాగసుగాఁ దాల్చి గాజులుఁ, బూసఁజేరులే

కాని బంగరునగల్ లేనె లేవు

తే. పంట పండింపఁగా నూరివారిచేత

కాని సొంతంబు లెందును గానరావు

అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన

జాలి పుట్టింపదాయెనా? శ్రీలుఱ!

దిగంతవిశ్రాంతమైన ధర్మఘోష వ్యాసయుగము నందువలెను గాంధీనవయుగమునందును బధిరశంఖారావ ముగ నున్నది. సనాతనులును సంస్కరణప్రియులును హిందూమహాధర్మబోధను నీకృత్యియందు దెలిసినటులు ప్రశాంతచిత్తులై యవధరించి కర్మయోగారూఢు లగుదురుగాత!

శా. బందా లెల్ల సడల్చివేసుకొని సద్భావంబు నాదార్య మిం
పొందక సర్వసమత్వ మాచరణచే బోధించి సర్వప్రజా
బృందాలకొక వడిలో నిముడ్చుకొనుచుకొ బ్రేమించుచుకొ గందులుకొ
నిందెత్తలేక వెలింగి సాటిమతముల్ నిన్మ్రొచ్చి మన్నింపఁగా
హిందూదేశము మధరింపఁగదవే! హిందూమహాధర్మమా!

సీ. ఆబుద్ధదేవుఁ డిట్లవతరించె నటంచు

బౌద్ధసంఘము సదా ప్రణుతినేయ

జనుఁడె యీరూపున జనియించె నిజ మంచు

జైనసంఘము లెల్ల సమ్మతింప

ఆయేసునాథుఁ డిట్లవతార మెత్తినాఁ

డనుచు క్రైస్తవసంఘ మభినుతింప

అదినారాయణునంశచే నుదయించె

నవు నంచు సకలహిందువులుఁ గొలువ

తే. అఖిలదేశాలవారు మహాత్ముఁ డనగ
నఖిలధర్మస్వరూపుఁ డై యడరుగాంధి
తగవుఁ దప్పఁ డధర్మంబుదారిఁ జొరఁడు
కినియ కాతనిహితబోధ వినుఁడు ! మనుఁడు !

ఉ. ఆరయ హిందుదేశమున నై దవభాగము నిమ్నజాతులు
న్నారు గదా ! నిరంతరము నై చ్యపుభావముతోడఁ జూచినకొ
ణరలు వైర మూని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే
పారఁ జరించినకొ మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁ జెందునే !

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే !

వారిప్రాణము మనప్రాణ మొకటై !

సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును

సర్వమానవులకు సమముగాదె !

నీర మాహారము నిద్రియు మనకుమ

వారికిఁ గూడ నావశ్యకములె !

వారల దేహంబువలె మన దేహంబు

రక్త మాంసాదుల రాశి యగును !

తే. మోదభేదాలు, సుఖదుఃఖములను, మరియుఁ

బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె !

ఉభయులకు హెచ్చులొచ్చు లే మున్న వింక ?

మనసు మార్భ్యంబు నెనసి క్రమమైదుగాక !

మ. మనదేశంబున జన్మమెత్తి మనక్షేమంబుకొ సదా కొరి తా
మనయంబుకొ మన సంఘవృద్ధికయి దాస్యం బొప్పుగాఁ జేయుచుకొ
మనదైవంబులఁ గొల్పుచుకొ మన మతామ్నాయప్రకారంబుగా
మనుచున్నకొ మనదేశసోదరులె యన్మాటకొ విచారించిమే !

నిరుద్ధభారతమునకు రెండుకూర్పులు ముగిసినవి. అందలి రసవంతములైన పద్యము లాంధ్రావనియం దంతటను వ్యాపకమును గాంచినవి. పట్టణములందును పల్లెలందును, నభయందును సమాజములందును, నిందలిపద్యములను ప్రాచీనపద్యములనువలెను చదువుట పరిపాటి యైనది. ఈ విఖ్యాతగ్రంథమునకు మూడవకూర్పునకు, ఆంధ్రలోకమునకు చిరపరిచితమైన గ్రంథమునకును, చిరపరిచితుడైన గ్రంథకర్తకును పరిచయవాక్యములను వ్రాయుట యసమంజసము. శ్రీయుత వేంకటశర్మగారిమీదను, నిరుద్ధభారతముమీదను, విషయముమీదను గల గౌరవాదరణములు నన్నీచర్వితచర్వణమునకు పురికొలిపినవి.

ఆంధ్రలోకము, సుపరిచితమైన నిరుద్ధభారతమున కాదరస్వాగతంబుల నొసంగుగాత, భగవదనుగ్రహమునను నాంధ్రాభ్యుదయమును, మానవధర్మాభ్యుదయమును కూడుగాత!

శ్రీముఖి సం. ఆషాఢశు. సప్తమి }
శుక్రవారము.

కా. నాగేశ్వరరావు.

నిరుద్ధ భారతము

ఉ. వేదమతంబె హింగుమత విశ్రుతిఁగాంచె ననంగ దీనికిన్
వేదములే ప్రమాణమని వేరె వచింపఁగనేల? బ్రాహ్మణోఽ
స్యాదిశ్రుతి ప్రమాణములు జాతులు నాలుగెయంచుఁ జెప్పఁగా
నైదవజాతి యెక్కడిదో? యార్యమహాజనులార, చెప్పరే! ౧

ఉ. భారతవర్ష మంగు ఘనపండితుఁడై స్మృతికర్తృ మండలిన్
బేరు వహించినట్టి మనువే ద్వజ, బాహుజ, వైశ్య, శూద్రులన్
వారల జాతులే కలవు “ నాస్తి తు పంచమ ” యంచు మున్నె ని
ర్ధారణ చేసి చెప్పెను గదా! మరి దీని కిం కల తర్కముల్? ౨

ఉ. గీతను బోధ నేయునెడఁ గ్రీడికిం గృష్ణుఁడు చెప్పలేదె! నా
చేతనె నాల్గు జాతులు సృజింపఁబడెన్ గుణకర్మ భేదతా
హేతువుచేత నంచు; మన కెల్లను గీత ప్రమాణమే గదా!
బాతిగఁ జెప్పరయ్య! యింక పంచమ జాతి యెట్లు వచ్చెనో? ౩

తే. మనువు మొదలైన పండిత మాన్యులెల్ల
వర్ణములు నాలు గనుచును వానిలోని
సంకర కులంబె పంచమ జాతి యనుచు
నిర్ణయింపరే? సంకరుల్ నేఁడు లేరే? ౪

(౨) శ్లో. బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యస్త్రీయోవర్ణా ద్వజాతయః;
చతుర్థ ఏకజాతిస్తు శూద్రో నాస్తితు పంచమః.

మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.

(౩) శ్లో. చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగశః. భగవద్గీత.

తే. మాల లని, పంచము లటంచు, మాదిగ లని,

శ్వపచు లని, చెప్పఁగా రాని వారటంచు,

మరియుఁ జండాలు రని తోడిమానవులను

దరలివేయుట సాంఘిక ధర్మమగునె ?

౫

క. కైలంబుల నివసించెడు

మాలరు లను నీచజాతి మనుజులె యిపుడీ

మాల లనఁ బడెడు వారని

చాలుగఁ జెప్పుదురు గాదె చారిత్రవిదుల్ ?

౬

క. అల్ల మతంగ మహాముని

తల్లజు సంతానమేగదా మాతంగుల్ !

(౬) కొండలలో నివసించు మాలర్ అను అనార్యజాతివారే మాల లని ఆంధ్రదేశ చరిత్రకర్తలగు శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు చెప్పుచున్నారు.

(౭) మతంగ మహాముని సంతతియే మాతంగులనుటకు-“మతంగాజ్ఞాతాః మాతంగాః” అని లింగాభట్టియము. మరియు “చడీ కోపే” కోపము గల వారు చండాలురనియును లింగాభట్టియమే చెప్పుచున్నది. మతంగమహాముని కోపిష్ఠియనుటకు నిదర్శనముగా శ్రీపెండ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారు మానవసేవయం దిట్లు వ్రాయుచున్నారు: “మతంగుఁడు బ్రాహ్మణస్త్రీకిని మంగలివానికినిఁ బుట్టిన సంకరాద్యుఁడు. బ్రాహ్మణునకును శూద్రునకును బుట్టినవానినిఁ జండాలుఁడని స్మృతులు చెప్పుచున్నవి. “క్లో. శూద్రాదాయోగవః క్షుత్తా చండాల శ్చాధమోన్యకాం, వైశ్య రాజన్య విప్రాసు జాయంతే వర్ణ సంకరాః” (మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము) అనఁగా శూద్రుని వలన వైశ్యస్త్రీకి జనించినవాఁడు ఆయోగవుడనియు, క్షత్రియస్త్రీకి జనించిన వాఁడు క్షత్రియనియు, బ్రాహ్మణస్త్రీకిఁ గలిగినవాఁడు చండాలుఁడనియు, వీరు వర్ణ సంకరులనియు నర్థము. అందువలననే మతంగుఁడును జండాలుఁడుగా లెక్కింపఁబడెను. మతంగుఁడు తాను వర్ణ బాహ్యుడనని తెలిసికొని తపస్సుచే

తెల్లమగు తెలుగు నుడి సం

పల్లాలసులార! నారే మాదిగలు సుండి!

2

దానిని మాన్సుకొన గొప్పప్రయత్నమును జేసియు వ్యర్థమనోరథుడై యార్థ్య వర్తమును వదలి దక్షిణాపథమును బ్రవేశించెను. మతంగుని గురించి విస్తారముగాఁ దెలిసికొనఁగోరువారు మహాభారతము ఆనుశాసనిక పర్వములోని యింద్రమతంగ సంవాదమును జాతురుగాక! ఇతఁడు దక్షిణాపథమును బ్రవేశించిన మార్గము పారియాత్ర పర్వతము ననుసరించి నర్మదను దాటి వచ్చెనని తెలియుచున్నది. ఆర్యావర్తమునందు బ్రాహ్మణులతో సరిపడక నర్మదాతీరమునకు వచ్చెను. అచ్చట నపుడు గంధర్వులనుజాతివా రుండిరి. వారినాయకుఁడు ప్రియదర్శనుఁడు. నానికుమారుఁడు ప్రియంవదుఁడు. ప్రియంవగునితో మన మతంగునికి సరిపడక యాతనికి శాపమిచ్చి దక్షిణము నకుఁ దరలెను. ప్రియంవద మతంగుల వృత్తాంతము రఘువంశము 5-వ సర్గలోఁ గనుఁగొనవచ్చును. పిమ్మట మతంగుఁడు వాలి సుగ్రీవాద్యనార్య నివాసముగు ఋశ్యమూకమును జేరెను. అచ్చట మతంగునకు యోజనాయతమైన స్థల ములవడెను. అచ్చటఁ గొంతకాల ముండినపిమ్మట నాప్రదేశాధికారియగు వాలికిని మతంగునకును విరోధము సంభవించెను. ఈవృత్తాంతమును వాల్మీకి రామాయణము కిష్కింధాకాండ ౧౧ వ సర్గలో చూడవచ్చును... మొదట శూద్రునకును బ్రాహ్మణాస్త్రీకిని జన్మించి వర్ణ బాహ్యుఁడుగాఁ బరిగణింపఁబడి యింద్రునంతవాని మాటనుగూడఁ దిరస్కరించి పిమ్మట గంధర్వులతోఁ జేరియు వారితోడను గ్రుద్దులాడి తరువాత నార్యావర్తజనితులగు వాలి సుగ్రీవాదులను జేరియు వీరితోడను బోరాడిన మతంగునికి మనయార్థులు తఱుచు క్షోపము గలవాఁడు గానఁ జండాలుఁడనియు, నేవర్ణ మనకుఁ జెందనివాఁడు గాన వర్ణ బాహ్యుఁడనియు, నేగ్రామమునకుఁ జేరనివాఁడు గాన సంతేవాసి యనియుఁ జేర్చిడిరి. మఱియు, మతంగుఁడు బ్రాహ్మణికి క్షౌరకునివల్లఁ బుట్టినవాడై చండాలుఁడయ్యెను. పిమ్మట మహాతపస్వియై చండదేవుఁ డనిపించుకొ నెను.

భారతము, ఆనుశాసనికపర్వము.

తే. అల మతంగుడను ముక్కోపి యగుటఁ కతనఁ

గోపి చండాలుడనఁ బరగుట కతాన

నతఁడు చండాలుడయ్యె ; సంతతికిఁగూడ

వరుసఁ జండాలురమ పేరు వాడుకయ్యె.

౮

క. ఏపపడక నీచమనక

వావిరి శునకములఁ దినుచు శ్వపచులయిరి ; అం

తేవాసులైరి పురముల

కావల వనియించుచుండునట్టి కతమునన్.

౯

తే. పరమ ఛాందసులైనట్టి బ్రహ్మకులులు

నియమవేశల వీరి పేరయినఁ గాని

చెప్పరాదన్న కతమునఁ జెప్పరాని

వారనుచుఁ బంచములకెల్లఁ బేరు కలిగె.

౧౦

ఉ. మానవులందు జాతిపరమానధు లున్నవి వాని తత్త్వమున్

గానక సంచిరించిన వకావకలై చెడు జాతియెల్ల నీ

మానసధర్మమైన పరమార్థ మెఱింగినవారు కావునన్

ధీనిధులై వెలుంగు మనదేశపుఁబెద్దలు తొల్లి తద్దయున్

హీనకులంబులందు జనియించిన మానవులైన సద్గుణ

శ్రీనిధు లైనచో నలుసుచేయక గౌరవ బుద్ధితోడ స

మ్మానపురస్సరంబుగను మన్నన చేసెడువారు భక్తులున్

జ్ఞానులు, మానులున్, గవులు, సాధ్వలు, యోధులు బ్రహ్మజాతి చం

(౯) “శ్వమాంసము (ఘోరమాంసము) దినువారు శ్వపచులు—” లింగాభట్టి
యము—మరియు, శ్వపాకులనుటకు—శ్లో. క్షత్తుర్జాతస్తథోగ్రాయాం
శ్వపాక ఇతికీర్త్యతే. క్షత్త యనువానికి ఉగ్రకన్యాయందుఁ బుట్టినవాడు
శ్వపాకుడు. శూద్రునివల్ల క్షత్రియస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాడు క్షత్త. క్షత్రి
యునకు శూద్రస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాడు ఉగ్రుడు.

మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.

దాన రహించినందుల కుదాహరణంబులు పెక్కులున్న ; వే
హాని జనింపలేదు మన హైందవసంతతి కందువల్ల, దే
శానికి మేలకలె, మనజాతి గరిష్ఠతహెచ్చె నిష్పాదుక
మానక పూర్వీకుల్ చనినమార్గమునక మన మేగుటొప్పగుక. ౧౧

ఉ. ఆదిమభాషయై భువనమంతట రంజిలు దేవభాషయం
దాదిమహా కపింద్రుడయి యాదిమహాకృత్రికర్తయై మహేం
ద్రాది సురార్చితండగు మహామునిచంద్రుడైన యమృహా
వేదవినుండు వాల్మీకి పవిత్రుడు మున్న నిషాదుడేకదా! ౧౨

ఉ. వేదవిభాగముక జలిపె విశ్వము సర్వముఁ బ్రస్తుతింప ; న
ప్రాదిశ సత్పురాణములు శస్త్రమతిక విరచించె ; సర్వలో
కాదరణీయమైన యితీహాసము భారతముక రచించె ; న
బ్రోవరు నంశ సంభవము నొందెను వ్యాసుడు నిమ్నుజాతుడే. ౧౩

తే. వ్యాసమునిచంద్రుఁ గన్న పరాశరుండు
మాలదానికి బుట్టి బ్రహ్మర్షి యయ్యె
వేశ్యకును బుట్టి మాలతఁ బెండ్లియాడి
యావసిష్ఠ మహర్షి బ్రహ్మర్షి యయ్యె. ౧౪

క. వేదవ్యాసునకును వే
శ్లోదరమున జన్మమెత్తి యుజ్జ్వలమతియై

(౧౨) మహామహాపాధ్యాయ పారప్రసాదశాస్త్రిగారి వాల్మీకిచరిత్రము.

(౧౩) శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః. భారతము,
అరణ్యపర్వము. నీచజన్మలగు సత్యవతీపరాశరుల పుత్రుడు వ్యాసుడు—
భారతము, ఆదిపర్వము.

(౧౪) శ్లో. శ్వపాకీగర్భసంభూతో పితా వ్యాసశ్శస్త్రమః. భవిష్యత్పురాణము.
శ్లో. జాతో వ్యాసస్తు కైవర్యాః శ్వపాక్యాస్తు పరాశరః.
భారతము, అరణ్యపర్వము.

(౧౫) భారతము, శాంతిపర్వము. దేవీభాగవతము, ప్రథమస్కంధము.

యాదిమతత్త్వముఁ గనుఁగొని

తాదీసింపఁడె శుకుండు ధన్యుండగుచున్.

౧౫

మ. మునిచంద్రుండగు నవ్వసిష్ఠు సతియై, ముల్లోకముల్ మెచ్చు రీ
తిని వర్తించి, లసద్గుణాఢ్య యయి, పాతివ్రత్యమాహాత్మ్యమున్
దనరారన్ వరతారయైపాలించి మింటకొ దంపతీలోక వం
దనముల్ గాంచు నరుంధతీసతియుఁ జండాలాంగనారత్నమే! ౧౬

ఆ. భిక్షవరదుడైవ పండరిపురనాథుఁ

డతి నికృష్ట జాతుడైనయట్టి

నామదేవు భక్తికై మెచ్చి యాతని

యెంగిలన్న మారసింపలేదే?

౧౭

తే. బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుడైన భార్గవుడు తొల్లి

ద్విజులులేని యొకానొక దేశమందు

సర్వసముడొచుఁ గైవర్తజాతిజనుల

జందెములునైచి విప్రుల జలుపలేదే?

౧౮

తే. పంచములు మ్రేచ్చులును విష్ణుభక్తి మెఱసి

వైష్ణవులు పూజనేయు నాశ్వారులైరి

(౧౬) శ్లో. అక్షుమాణా (అరుంధతి) వసిష్ఠేన సంయుక్తాధమయోనిజా,
సారంగీ మందపాలేన జగామాభ్యర్త్వా ణీయతామ్. (మహాసత్కృతి)
స్త్రీభక్తవిజయము.

(౧౭) భక్తవిజయము. ఆచార్యనూక్తి ముక్తావళి.

(౧౮) శ్లో. అబ్రహ్మణ్యే తదాదేశేకైవర్తకై ప్రేక్ష్యభార్గవః,
.....యజ్ఞనూత్రమకల్పయత్.

స్థాపయిత్వా స్వకీయే సత్కేత్రే షిషాన్ ప్రకల్పితాన్.

సాగ్రందపురాణము, సహ్యాద్రిఖండము.

(౧౯) ఆచార్యనూక్తి ముక్తావళి.

మంగయాళ్వారుఁ డొక మేచ్చపుంగవుండు
మరి తిరుప్పాణి యాళ్వారు మాలవాఁడు.

౧౯

ఆ. తే.త్రరాజమై పవిత్రస్థలంబై ప్ర
సిద్ధిఁ గన్నయట్టి శ్రీపేరుంబు
దూరునందు మాలవారె రామానుజ
స్వామిరథము నేడుపవలయుఁ గాదె!

౨౦

తే. అల్లమైనూరు రాజ్యంబునందు వెలయు
మేలుకోటను విష్ణుదేవాలయమున
నేడునుం గూడ సంక్రాంతి మూఁడునాళ్లు
పంచమురె నేయుదురు గాదె స్వామినేవ.

౨౧

తే. అల మహారాష్ట్ర దేశంబునందు వెలయు
పందరి పురంబునను స్వామి స్వందనంబు
నుత్సవావసరంబుల నొప్పుమీఱ
నడుపువారలు గోసంగి నరులు గారె?

౨౨

క. పావనముగు పండరిపుర
దేవళమున మాహారు లనఁగ, దేవులనంగా
లేవే విగ్రహములు; మది
భావింపఁగ నవియు శ్వపచ ప్రతిమలు గావే?

౨౩

క. రామానుజ ధర్మస్థుఁడు
ధీమణి తుక్తోపితుండు తెలియ నవాచ్యు

(౨౦) దుగ్గిరాల వేంకటసూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.
(౨౧) “మైనూరురాజ్యమునందలి మేలుకోట వైష్ణవదేవాలయమున సంక్రాంతి
దినములలో మూఁడునాళ్లు మాలనాండు దేవున కర్చకులుగానుండి బ్రాహ్మ
ణులకు సహితము శతగోపమును బ్రసాదము నిత్తురు.” సూర్యప్రకాశరావు
గారి యుపన్యాసము. మానవసేవ.

(౨౨) (౨౩) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ.

(౨౪) పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

గ్రామజిగాడే? యాతని

స్వామిగఁ జేమింపలేదె వైష్ణవులెల్లకొ?

౨౪

క. రామానందుల శిష్యు

గ్రామణులు మహమ్మదీయగణములకుఁ శ్రీ

రామానుజమత మియ్యరె?

చేమింపరె వైష్ణవులు పవిత్రులటంచుకొ?

౨౫

క. వన భూషణుఁ డను విద్యు

నృణి, విష్ణు స్వామి యనెడు మహనీయుండుకొ,

ఘనుడగు నింవాదిత్యుఁడు

మును ఘేచ్ఛుల శుద్ధి చేసి పూజ్యత నిడరే!

౨౬

ఆ. పండరీపురానఁ బాండు రంగ విభుండు

చోకమేళుఁడను శ్వపాకు భక్తి

మెచ్చి దర్శనంబు నిచ్చి సంభాషించి

కూర్కితోడ వాని కూడుఁ దినఁడె!

౨౭

తే. స్వాదులో చేదులో యంచు సంశయించి

యించుకించుక రుచి చూచి మంచి వెంచి

ఫలము లిడిన శబరి మాథ భక్తి మెచ్చి

యెలమి భుజియింపఁడే రాముఁ డెంగిలనక?

౨౮

(౨౫) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౬) “నింవాదిత్యుడు కాశీనగరమున మహమ్మదీయ మతమును ఖండించి మహమ్మదీయులను శుద్ధిచేసి హిందువులలోఁ గలిపెను. హరిద్వారమందు విష్ణుస్వామియు, మరికొన్నిచోట్ల వనభూషణుండును ఘేచ్ఛులకుఁ బ్రాయశ్చిత్తము చేయించి హిందువులలోఁ గలిపిరి.”

పండిత రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

(౨౭) భక్తవిజయము.

(౨౮) వాల్మీకిరామాయణము.

తే. పంచముడు రోహిదాసుడు భక్తుడగుచు
జర్మపాత్రములందె యర్చనము జేసి
విష్ణుసందర్శనముగాంచి విబుధుడైన
దేశికుడు మెచ్చ ధన్యుడై తేజరిలడె ?

౨౯

తే. ఏక నాథుండు సద్భక్తులొకవరుడు
సాధు భూసురవర సమారాధనమున
ముందుగా మాలకు నెల్ల విందుజేసి
యాదిరింపడె దీన దయాళుడగుచు ?

30

క. నందుఁగు చిదంబరపురము
నం దుదయము నంది భక్తుడై సర్వ జనా
నందుడు గాడే ! పూజ్యత
నందఁడె యాతండు పంచమాగ్రణి గాడే !

31

తే. విష్ణుదేవుని భక్తుడై విబుధుడైన
యంత్యుడై యెదురైన 'దాసోహ' మనుచు
వైష్ణవవరుండు సాష్టాంగవందనంబు
సేయవలె నంట తత్సంప్రదాయము గద 1

32

(౨౯) (30) భక్తవిజయము.

(30) నందచరిత్రము.

(32) శ్లో. వైష్ణవం వైష్ణవో దృష్ట్వా ప్రణమే ద్దండవద్భువి.

వైష్ణవుండు వైష్ణవుని జూచినంతనే దండప్రణామము చేయవలయును.

భక్తవిజయము.

శ్లో. యః పశ్యతి శుభాచారం వైష్ణవం పీతకల్మషమ్,

యస్మిన్ కస్మిన్ కులే జాతం ప్రణమే ద్దండవద్భువి.

శుభాచారపరుఁడును, దోషరహితుఁడును నగువైష్ణవుని జూచినయెడల కులముతో నిమిత్తము లేకయే వైష్ణవుఁ డతనికి నేలమీఁద సాగిలఁబడి మొక్కివలయును.

భక్తవిజయము.

ఉ. క్షత్రియుడై జనించి బహుకాలము ఘోరతపంబుఁ జేసి లో
కత్రయమున్ భజింప సరిగాఁ బ్రతిసృష్టి యొనర్చి సృష్టికి
ధాత్రిసురత్వమున్ బడసి ధన్యతఁ గాంచిన గాధిరాజ స
త్పుత్త్రిఁడు మాలతీ తనకుఁ బుత్రికలే యని గారవింపడే! 33

క. మారోపంతను నట్టి మ
హారాష్ట్రుఁడు భక్తగణమునందు బుధులచేఁ
జేరుపఁబడి పొగడొందడే?
దారగ నాతండు మాలతీను జేకొనడే?

34

శ్లో. విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తినీ,
కునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః

విద్యావిమయసంపన్నుడగు బ్రాహ్మణునియందును, గోవునందును, నేనుఁగు
నందును, గుక్కయందును, దానిమాంసముఁ దినువానియందును బండితులు సమ
దర్శనులై యుందురు. భగవద్గీత.

శ్లో. శ్వపచోపి మహిపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః,
విష్ణుభక్తి విహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః.

శ్వపచుడైనను విష్ణుభక్తుడైనయెడల బ్రాహ్మణునికన్న నధికుఁడగును. విష్ణు
భక్తిలేనివాఁడు యతియైనను శ్వపచునికన్న నధముఁడగును. — భాగవతము.

శ్లో. చక్రాంకితభుజం దృష్ట్వా యస్తు తం నాభివాదయేత్,
తిర్యగ్యోనిశతం ప్రాప్య విష్ణాయాం జాయతే క్రిమిః.

ఎవ్వఁడైన చక్రాంకితభుజునిఁ జూచి యభివాదనంబు సేయకుండు వాఁడు తిర్య
గ్యోని శతంబునొంది నికృష్టతమక్రిమి జన్మంబుఁ జెందును.

భవిష్యత్పురాణము.

(33) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, స్కాందపురాణము, మార్కండేయపురా
ణాదికములు.

(34) మహాగాష్ట్రభక్తవిజయము — ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము.
మానవసేవ.

క. తిరువళ్లూరు పురంబున
ధరణీసురునకును మాలేతకు నందనుడై
పరగిన కపిలుండు పావన
పురుషుండై ఋషులలోనఁ బూజ్యులఁ గనఁడే! 3౫

తే. మేటి పల్నాటి వీర కిరీటమైన
బ్రహ్మనాయండు గోసంగిపడుచునందుఁ
గొడుకులను గాంచఁడే తనకొలమునందు
వన్నె వాసియు నతనికి సన్నగిలెనె? 3౬

ఆ. జాతిహీనుడైన జాబాలి పుత్తుని
సత్యకాముఁ డనెడు సచ్చరిత్రు
గౌతముండు బ్రహ్మజాతిలోఁ జేర్పఁడే
యెల్ల ద్విజులు దాని కియ్యకొనరె? 3౭

తే. మున్ను 1 వ్యదకర్కుడను నొక్క పుల్కసుండు
షీతిసురోత్తముండై ప్రకాశింపలేదె!
అధమజాతి 2 యులోపి బ్రాహ్మణుండు గురుండు
ఋషివరుండును నై తేజరిల్ల లేదె! 3౮

తే. మున్ను యాగక్రియాలోపమునను బ్రహ్మ
రాక్షసత్వంబు నొందిన బ్రాహ్మణునకుఁ
గైశికీ గీత మహిమ నక్కజము గాఁగ
మనుజరూపం బిడఁడె యొక్క మాలవాడు? 3౯

(3౫) ప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము. మానవనేవ.

(3౬) వీరభాగవతము, శ్రీనాథుని పల్నాటివీరచరిత్రము.

(3౭) ఐతరేయబ్రాహ్మణము.

(3౮) ౧ భవిష్యత్పురాణము, ౨ ఐతరేయబ్రాహ్మణము,
ఋగ్వేదము పదియవమండలము.

(3౯) శ్లో. ఏవ ముక్తాతే మాతంగం రాక్షస శృరణంగతః.....

క. ధర్మరతుఁడు కౌశికముని

ధర్మన్యాధునిగృహంబుఁ దరియఁగ నాతం

డర్మిలఁ బూజింపఁగ నా

నిర్మలుఁ డాయనఘుచేతి నీరముఁ గొనఁడే ?

౪౦

ఆ. అల్ల రంతిదేవుఁ డాహారమొదవక

నీరములను బ్రాణి నిలుపఁగోరి

యున్నయంత మాల యొక్కండు తనువేడ

నుదక మిచ్చి వాని నోమలేదె ?

౪౧

తే. పూర్వము ప్రసేనజిత్తను భూపతిలకు

నందన కురంగి యన నొప్పు సుందరాంగి

మదగజము పాలు గాకుండ మనిచినట్టి

మాలకొమరునిఁ బెండ్లాడి క్రాలలేదె ?

౪౨

శ్లో. యన్మయా పశ్చిమం గీతం స్వైరం కైశిక ముత్తమం,

ఫలేన తస్య భద్రంతే మోక్షయిష్యతి కిల్బిషాత్.

అను కైశికపురాణోక్తిక్రమంబున బ్రహ్మరాక్షసునియందు యజ్ఞాంగలోపా
గతదోషంబుఁ బరిహరించి రక్షించు పరమభాగవతోత్తమునికైవడి.....

ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి, తిరుప్పాణియాశ్వారుల చరిత్రము. భక్తవిజయము.

(౪౦) అరణ్యపర్వము, భారతము.

(౪౧) ఉ. అన్నములేదు కొన్ని మధురాంబువులున్నవి త్రావుమన్న ! రా
వన్న ! శరీరధారులకు నాపదవచ్చిన, వారి యాపదల్

క్రన్నన మాన్చి వారికి సుఖంబులు నేయుటకన్న నొండు మే

లున్న దె? నాకుదిక్కు పురుషోత్తముఁడొక్కఁడెనుమ్మ పులకసా!

అనిచెప్పి రాజ్ఞి యగు రంతిదేవుఁడు మాలవాని పాత్రలో నుదకము వోసెను,

భాగవతము.

(౪౨) కథాశ్రితాన్యగరము.

ఆ. మలయసింహుపట్టి మాయావతి యనంగ

వెలయు కన్య తన్ను పీలచినట్టి

సుప్రహరుని మాలసుతు నుపలాలించి

వాని* నను గమించి వరలలేడె?

౪౩

ఆ. ఉజ్జయినిపురాన నుత్పల హస్తఃడన్

పేరి మాలవాని ప్రియకుమారి

వలచి యా యవంతి వర్ధనుడనురాజ

సుతుఁడు పెండ్లి యాడి సుఖముఁ గనఁడె?

౪౪

తే. చారుతరకీర్తి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి

సభను బాణ మయూ రాది సత్కపింద్ర

తుల్య సత్కార గౌరవాదులను గాంచి

తనరఁడె దివాకరుండు మాతంగజుండు?

౪౫

(౪౩) * అనుగమము = సమాగమనము

కథాసరిత్సాగరము.

(౪౪) కథాసరిత్సాగరము.

(౪౫) ఇరువదియొకటవ కృష్ణా గుంటూరు మండల సంఘసంస్కరణసభా
ధ్యక్షులగు కొ. వే. లక్ష్మణరావుగారిట్లు చెప్పియున్నారు: “నేను కొన్ని
దినములక్రింద “హర్ష చరిత్ర” మను మహారాష్ట్ర గ్రంథమును జదువుచుండఁగా
నొకవింతచరిత్ర గానవచ్చినది. హర్ష చక్రవర్తికాలమున దివాకరుడను
“మాతంగు” డనఁగా మాదిగకొలమువాఁడు గొప్పకవియై యుండెను. ఆతని
విద్యామాహాత్మ్యమును జూచి శ్రీహర్ష చక్రవర్తి యాతనిని బాణ మయూర
మహాకవులతో సమానముగాఁ దనసభయందు సభ్యునిగా నేర్పఱుచుకొనెను.
అనఁగా మాతంగదివాకరుఁడు శ్రీహర్షుని యాస్థాన కవీశ్వరుఁడుగా నుండెను.
రాజ కేళికవి యిందునుగురించి యిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు:

స్లో. అహో ప్రభావో వాగ్దేవ్యాః కియాన్మాతంగ దివాకరః,

శ్రీహర్ష స్వాభవతో సభ్యః సమా బాణమయూరయోః.

తే. హృద్య తరమైన గాంధర్వ విద్యయందు
నైపుణంబును జూపి యానంద మిచ్చి
శ్రీ హరిశ్చంద్ర చక్రవర్తికి మనంబు
వెతలు దీర్చిన వారు మా లెతలు గారె?

౪౬

ఆ. యామునార్య శిష్యుడై, పరిపూర్ణ దే
శికవర్ణేణ్యు వలన సేవఁ గాంచి
పెరియనందిచేతఁ జరమక్రియలు గొన్న
మారనూరినంది మాలగాఁడె?

౪౭

గీ. కాశికాపురి నాదిశంకరుఁడు విజ్ఞుఁ
డైన చుండాలువలన సుజ్ఞాన మెఱిగి
మెచ్చి యతనికి జగమెల్ల రిచ్చవడఁగఁ
బ్రేమ సాష్టాంగ దండప్రణామ మిడఁడె!

౪౮

క. మాలిన్యంబును దలఁపక
ధీలలితుండైన బుద్ధదేవుఁడు గురుండై
మాలని లాలింపఁడె, నయ
లాలిత కరుణావిలాస లాలసుఁ డగుచుక!

౪౯

ఆ. శుభ్రకీర్తి యగు నశోకవర్ధన చక్ర
వర్తి భీష్మపులగు పంచములను
భక్తిపూర్వకముగఁ బ్రార్థించి పూజించి
గౌరవించి గణుతిఁ గాంచలేదె?

౫౦

(౪౬) హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, మార్కండేయపురాణము.

(౪౭) ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి.

(౪౮) శంకరాచార్యులమనీషాపంచకము, శంకరవిజయము, విశ్వేశ్వరపర్వము.

(౪౯) బుద్ధచరిత్రము.

(౫౦) అశోకచరిత్ర.

తే. తొల్లి కణ్వమునీంద్రచంద్రుండు మ్లేచ్ఛ
దేశమైన ఐగుప్త కేశించి యచట
వేలకొలది మనుష్యుల వేదమతము
నందుఁ జేర్చుడె? వారు పూజ్యతను గనరె? ౫౦

తే. వారిలోపలఁ బృథుఁ డనువాఁడు ట్రాత్ర
వంతుడై, భూమికాంతుడై మంతుకెక్కె
మగధ రాజ్యంబు స్థాపించి మాన్యుడైన
మాగధుం డాతని కుమారమణియె కాదె? ౫౧

తే. ఎల్ల హిందువులును నుపాసించు దేవ
గణములోపల మాతంగకన్య లేదె?
అల్ల మాతంగవంశజు లెల్ల వారు
హిందువుల దైవముల నుపాసించుటగాదె? ౫౨

(౫౨) భవిష్యత్పురాణము.

(౫౩) శ్లో. మాణిక్యవీణాముపలాలయంతీం మదాలసాం మంజులవాగ్విలాసాం,
మహేంద్ర నీలద్యుతి క్షామలాంగీం! మాతంగకన్యాం మనసా స్మరామి.

శ్లో. మాతా మరకతశ్యామా మాతంగీ మధుశాలినీ,
కుర్యాత్కటాక్షం కశ్యాణీ కదంబవనవాసినీ.

శ్లో. జయ ! మాతంగతనయే ! జయ ! నీలోత్పలద్యుతే !
జయ ! సంగీతరసికే ! జయ ! లీలాశుకప్రియే ! — కాళిదాసు.

శ్లో. .... మాతంగమునికన్యకాం మధురభాషిణీమాశ్రయే.
శంకరాచార్యకృత త్రిపురసుందరీస్తోత్రము.

శ్లో. జయ ! మాత ర్విశాలాక్షీ ! జయ ! సంగీతమాతృకే !
జయ ! మాతంగి ! చండాలి ! గృహీతమధుపాత్రకే !
శ్యామలాస్తోత్రము, బృహత్సోత్రతత్పరము.
శ్యామలానవరత్నమాలాస్తోత్రాదిప్రమాణము లనేకము గలవు.

ఆ. దిక్కు మొక్కులేని దీనుల శవములు
 శ్వపచకులులే మోయ వలయుననుచు
 సర్వ ధర్మ శాస్త్ర చయ మేకముఖమై వి
 ధింప దొక్కొక్క? బుధులు తెలియ రొక్కొక్క? ౫౪

క. మలయాళముతీరంబునఁ
 బొలుపారెడు కులుచదేశమును బంచములే
 నెలకొని యేలరె? రాజ్యము
 నెలకొలుపరె మున్ను? శౌర్య నిరతులు గారే? ౫౫

క. నందుఁ డనునతఁడు ప్రజ లా
 నందము నందంగఁ బాలనము నేయఁడె? ఆ
 నందవరంబున నాతని
 మందిర చిహ్నంబు లిపుమమాత్రము లేవే? ౫౬

క. ఆనందుని వంశంబున
 కానందముఁ గూర్చు గనకుడను వాఁ డదయం
 బై నిఖిల విద్య లారసి
 జ్ఞానియు సుకవియును నగుచు ఖ్యాతినిగనఁడె? ౫౭

ఉ. మాలల కన్న నీచతర మానవులొ కొరగారు వంశ భూ
 పాలుర కన్యఁ గైకొనఁడె పాననుడైన మయూర ధారుణీ
 పాలుని పట్టి? మిత్రులుగ బ్రాహ్మణు లుండరె వారిసన్నిధిన్
 బోలగఁ బంచముల్ మరలఁ బ్రోన్నతి నొంది సుఖింపఁ బోలడే! ౫౮

(౫౪) శ్లో. అబాంధవం శవంచైవ నిర్హారేయ రితిసిద్ధిః.
 (చండాలురు, శ్వపాకులు) బంధువులు లేక చనిపోయిన యనాథప్రేతము.
 సెత్తవలయును. ఇది వారలకు ధర్మము. మనుస్మృతి దశమాధ్యాయము.
 (౫౫) (౫౬) (౫౭) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ
 (౫౮) సూర్యప్రకాశరావుగారి యుపన్యాసము, మానవసేవ. “స్త్రీరత్నం
 దుష్కులాదపి” — మనుస్మృతి.

ఆ. మందపాలుఁ డనెడు మానీంద్ర చంద్రుండు

కడు నికృష్టజాతి కన్య యయ్యె

సాధుశీలయైన సారంగిఁ బెండ్లాడి

యావనిఘట్ట నలర లేచె ?

౫౯

క. భూమిశ చంద్రుడగు వి

శ్వామిఘ్రుండు ఘోరతర తపశ్శక్తి మెయి

భూమిసురుండు, బ్రహ్మా

గ్రామణి, ధీమణియునై ప్రకాశినిఁగనడే !

౬౦

ఆ. భృగుమహర్షి చంద్రుకృపవల్ల బ్రహ్మ

యయ్యె వీతహవ్యఁ డనెడు రాజు

అవనిభర్తయైన యువనాశ్వపుత్రుండు

భూసురత్వ మొంది పూజ్యుడయ్యె.

౬౧

క. మేనకకు గాధిపట్టికి

మేనెత్తియుఁ గణ్యహరిమికుమారికయై

రాణించు శకంతల త

త్సానుండు భరతుండు సుచరితులుగాలేదే ?

౬౨

తే. పూర్వమున ద్విజులకు నందు భూపతులకు

నాలుగవజాతివారె వంటలనుజేయు

వాడుకయటంచు మునులును బ్రాహ్మణులును

సాపడెడువారనుచుఁ గృతుల్ చాటుఁగాడె ?

౬౩

(౫౯) శ్లో. అక్షమాలా వస్తిషేన సంయుక్తాధమయోనిజా,

సారంగీ మందపాలేన జగమాభ్యర్హణీయతాం. మనుస్మృతి.

(౬౦) వాల్మీకిరామాయణము,

(౬౧) ౧ భారతము, ౨ భాగవతము.

(౬౨) భారతము.

(౬౩) భారతము, విరాటపర్వము. అనిదోషములేదని మనుస్మృతి.

తే. చ్యవనుఁ డనుబుషికులసతీసహితుఁడగుచుఁ
బోయి కుశికప్రభుని యంతిపురములందు
సిద్ధమగు వంటకమును భుజించుచుండి
యచ్చటనే కాలమును బుచ్చెననఁగ వినమె!

౪

తే. తుత్తవండినయన్నంబు త్కొనురులకు
విందువెట్టించి తినఁడె గోవిందుఁ డల్ల
విదురు నింటను గుడువఁడే ప్రియముతోడఁ
గులముఁ జూచెనే కృష్ణుండఁ గుణముగాక.

౬౫

తే. ప్రాణములు పోవునట్టి యాపదలయందు
వేదవిదుఁడగు విప్రకలాదుఁడైన
జాతిహీనుల యన్నంబు సాపడినను
దోష మంటదనుచు స్మృతుల్ ఘోషలిడవె?

౬౬

ఆ. పూరిముఖ్య పుణ్య పురసప్తకముఁ జొచ్చి
హైందవులను బలిమి యవనులెల్ల
మేచ్చులుగ నొనర్పఁ గృష్ణచైతన్యల
శిష్యవరులు మరలఁ జేర్చుకొనరె?

౬౭

(౬౪) ఆసుకాసనికపర్వము, భారతము.

(౬౫) భారతము, ఉద్యోగపర్వము. శూద్రునకు రాచకన్యకయందుఁ బుట్టిన
వాడు తుత్తయని మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౬) శ్లో. జీవితాత్యయ మాపన్నో యోన్న మత్తి యత స్తతః,
ఆకాశమివ పంకేన న స పాపేన లిప్యతే.

బ్రాహ్మణుఁడు (చచ్చిపోవునంతటి) ఆపత్కాలమందుఁ బ్రతిలోమజాతి
వాడు మొదలైన యెవని యన్నమును భుజించినను బురదయందలి యాకాశ
మువలె వానియందు గొంచెమేని పాప ముంటుదు. వామదేవ విశ్వామిత్రాది
మహర్షులు దీని కుదాహరణము. మనుస్మృతి, దశమాధ్యాయము.

(౬౭) రామభుజదత్తుగారి యుపన్యాసము.

చే. చిత్రస, చందను లను పేర్లఁ జెలఁగునట్టి
యవనులను శుద్ధిజేసి హిందువులఁజేసి
చిత్ర, చంద్రాఖ్యలనుబెట్టి స్నేహభావ
మలర మెలఁగిరి మనపూర్వు లనఁగవిన మె!

౬౮

ఆ. వారుపుట్టినట్టి వంశంబు లెయ్యచి?
వార లెంతలేసివారలైరి?
జాతి యేదియైన నీతియే ముఖ్యంబు
నీతిలేకయున్న జాతిసున్న.

౬౯

తే. జంఁదములు దీసి పూర్వులు జాతి విడిచి
భ్రష్టులైనను ముందుతరంబునరులు
ద్విజులు గావచ్చు శుద్ధులై తరిగి యనుచు
మనువు మొదలైన వేత్తల మతముగాదె?

౭౦

క. జననంబు చేతఁ జూచిన
జనులెల్ల రుఁగూడ నేకజాతియే యనుచున్
మనశాస్త్రములు సమస్తముఁ
బెనురొద మినుముట్ట ఘోష పెట్టుటలేదే?

౭౧

౨) జన్మరు శాసనమునఁ గలదని భండార్కరుగారు వ్రాసినని రామభుజ
క్తుగారి యుపన్యాసము.

౦) ఆపస్తంబ సూత్రములు, మనుస్మృతి.

౧) శతపథ బ్రాహ్మణము, భగవద్గీతలు, భాగవతము, రామాయణము, భార
ము, సాంఖ్యశాస్త్రము, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు మొదలగువవి. ఒక
యదాహరణము—

శ్లో. న జాతిః పూజ్యతే రాజకై గుణాః కల్యాణకారకాః

గండాల మపి వృత్తస్థం తం దేవా బ్రాహ్మణం విదుః.

భారతము, అశ్వమేధపర్వము.

క. ౧ హరినామ స్మరణము భవ

హరణము, ౨ శ్రీరామ నామ మను మంత్రము శ్రీ

కర పుణ్యకరముగద! యీ

తరణోపాయమునఁ బ్రోవఁదగు బంచములక.

2౨

తే. నాగరికు లైన యార్యు లీభాగమునకు

రాక ముందటి నుండి సైర్యముగ నుండి

ఆంధ్ర భూమికిఁ గాజొచ్చు లైన మాల

వాండ్రు నిటుఁ ద్రోసి పుచ్చుట పాడియగునె?

23

మ. మనదేశంబున జన్మమెత్తి మనజ్ఞేమంబుకొ సదాశోరి తా

మనయఁబుకొ మన సంఘవృద్ధికియి దాస్యం బొప్పగాఁ జేయుచుకొ

మనదైవంబులఁ గొల్పుచుకొ మన మతామ్నాయ ప్రకారంబుగా

మనుచున్నకొ మనదేశ సోదరులె యన్యాట్రున్ విచారింపమే!

2౪

మ. మనకున్ సోదర వర్గ మాదురు సుండి మాతఁ సహా; హిందు భూ

జనసీ గర్భము నందె కాంచిరి సుండి జన్మంబు; నీదేశమం

దున సర్వేశ్వరు సత్కృపకొ గలుగు వస్తు వ్రాతముకొ బొండ్లగా

మనతోఁ బాటధికారమున్నది సుండి మాతంగపుంజాతికిక.

2౫

ఉ. దేవుఁడె కన్నతండ్రి జగతికొజనియించినవారికెల్ల; భూ

దేవియె కన్నతల్లి, యిదితెల్లము; మానవజాటియెల్లరుకొ

వావికి నన్నదమ్ములు; లవత్వఘనత్వములున్ స్వభావముతో

కా; విడ వర్ణభేదములు కల్పనికంబులు! లాతినీమలన్

లేవివి; వీనివల్ల లవలేశము లాభముఁ గల్గఁబోదు; ము

న్నీవిధివృత్తులకొ గురిచియే నియమించిరి పెద్దవార; లే

త్రోవలఁజూచినకొ శుచికి దూరగులొటనె మాలవారలకొ

బోవిడనాడినారు మనపూర్వులు ప్రస్తుతదేశకాల పా

త్రావసరంబులన్ గని యుదారమనస్కులు దేశనాయకుల్

ధీవరు లీయభాగ్యులకు దక్కయినల్పిరి, తొంటినీచపుం
భావము మీటిపోయినది పండితకోటికి; నేటికింకనుక
గేవలపూర్వపద్ధతుల క్రేవలబోవఁ దలంచుపూనిక తా
నేవగనైన నేటి కదురీదుటవంటిది; కాల మేగతిక
బోవునో తాను నాగతినె పోవుట కోవిదలక్షణంబగుకొ
గావున దేశ కాలముల కైవడు లారసి నిమ్నుజాతులకొ
గావలులంచుఁ బోవిడక కారుణికోత్తములెల్లఁ బ్రోవరే!

2౬

సీ. ఊరిలోఁ గాపురముండనీకుండుట

నీశ్వరేవలఁజేరనీకయుంట

పీఠిలో స్వేచ్ఛగా విహరింపనీకుంట

నీచభావముతోడఁ జూచుచుంట

పల్లెకూటములకు వెళ్లనీకుండుట

మోసాలలోపల ముంచుచుంట

వైద్యసాహాయ్యంబు వడయనీకుండుట

మతధర్మ నియమముల్ మప్పకుంట

తే. నాహనాగోపాణాది కాతూహలములు

నాటకాలోకన వినోదనాదకములు

లేకయుండంగఁ జేయుట లేక్కవెట్లఁ

గలమె మాలలఁబెట్టు నిక్కట్టు లకట!

2౭

మ. మనదేశీయుల నేకజాతినరులకొ మాలిన్యమంచుకొ మిషకొ

మనమే న్యాయము మూఁద్రోచి కరుణకొ మాయించి, స్వత్వంబులె
ల్లను దుర్వృత్తిహరించి, హింసలీడుచుకొ, లాతుల్ వెతల్ బెట్టఁగ
న్దొని హా! హా! యని యంగలార్చెదము లోకుల్ విన్నచో నవ్వరే! ౨౮

చ. దయయును ధర్మముకొగడికుఁ దారిచి వేలకొలంది యేండ్ల నుం

డియు నిటుమాలివాండ్రను గడింది బెడందలఁ బెట్టుచుంట నెం

తయఁ బరిపాటియై మనకు దారుణవృత్తిగఁ దోచుకుండుగా
క యితరు లివ్విధంబుఁ బాడఁగాంచిన గుండెలు ప్రీతి చావరే! ౭౯

మ. నరజన్మంబిది యుత్తమంబనుచు నానాదేశ విద్యాంసులున్
వరుసకై రూఢియొనర్చినట్టి పలుకుకై వ్యర్థంబుఁగావించి యి
ట్లగురే! మడ్డిమృగాలు మానవులు వియ్యం బంచుచున్నారు; భూ
సుతులారా! దయఁజూచి పుల్కసులకుకై శుద్ధత్వముకై నేర్పరే! ౮౦

ఉ. పావనులెల్ల మానవులుఁ బాపులు పంచము; లన్న నీచఁపుం
భావములోనఁ బంచముల భావనచేసిరి ఛాందసద్విజుల్:
కేవలపామరుల్ గనుక, కృత్రిమ మేమియెఱుంగలేక, యీ
కైవడికొప్పి, పంచములు గట్టిగఁ గ్రించుల మంచు నమ్మి, స
ద్భావముతోడుతకై భయము, భక్తి గడల్కొనఁగా ద్విజనులకై
దైవములంచుఁ, దమ్మెపుడొ ధన్యులజేయుదు రంచుకై నెంచుచుకై
నేనలుచేయుచుండి తమ జీవిత మెంతయుఁ గష్టపుంజమై
చేవయు లావునుం జెడఁగఁ జేడ్పడి, గీడ్పడి, యాత్మగౌరవం,
చేవయు, లజ్జయుకై మరచి హేయగతికై జరియించి యీవగకై
హావడి నొందుచుండినను హా! యని నొవ్వరు భారతీయు లా
హా! విపరీతధర్మముల యాగడముల్! జననంబుచేతనే
పాపులుఁ బుణ్యులౌదురై ప్రపంచమునం దిటులెందు నేనియుకై. ౮౧

ఉ. కాకులుఁ బిల్లులున్ జెనకి కైకొనఁగాఁ గనుఁగొన్నయన్న మే
సాకును లేక భూసురులె సాపడుచుందురు, విందు వెట్టఁగాఁ
బాకముచేసి రాసులుగ వైచిన యన్నముఁ జూచి కుక్కులే
తాకిన నెగ్గునేయరు కదా! కనరాదె గొడారు లహ్లాహా! ౮౨

గీ. రాళ్ల అప్పలఁ గనుఁగొని రహిని మొక్కి
చెట్టులను బుట్టలను బూజచేయునట్టి
హిందువులు తోడినరులను హినులనుచు
దలఁగఁ ద్రోయుట మతవిరుద్ధంబు కాదె? ౮౩

తే. ఈశ్వర ప్రతిరూపమై యెసఁగు నరుఁడు
నరుని కగు నవమాన మిశ్వరునిఁ జేరు
మానవుల నవమానించు హీననరుఁడు
పాత్రుఁ డగు నీశ్వర ద్రోహ పాపమునకు.

౧౪

చ. తెలివిఁ దొలంగియున్న దురదృష్టులు, నీచులు, గర్భదాసులున్
బలితపు దైన్యదుర్గతుల బాములనొందెడు మందభాగ్యులున్,
మలీనులు, మానహీనులగు మాలలు సోదరులంచు నోటితోఁ
బలికిన, వీనులకొ వినిన భారతకోటికి సిగ్గు గాదొకో?

౧౫

చ. మనువున కప్రతిష్ఠ, ఋషిమండలికెల్లను నల్లచుక్క, చ
క్కని మన వేదశాస్త్రముల ఖ్యాతికిఁ దెచ్చిన మచ్చ, ధర్మపున్
ఖనులయి వన్నెఁ గన్న మతకర్తల కీర్తి కళాకళంక మీ
యనుచిత వృత్తిఁ బోషించి యార్యులఖండయశంబు నొందరే.

౧౬

సీ. ఒడలిపై చర్మమే యొలిచిదానముచేసె
ననఘుండు కర్ణుఁ డెందవతరించె?
పులుఁగుకై మేనికండలు కోసి యిచ్చిన
శిబి మహాదాత యెఱిఁగినిఁ బుట్టె?
ఎడఁ గొంతులేక వెన్నెముకనే యొసఁగిన
ఘనుఁడు దధించి యొక్కడ జనించె?
పసుపుఁ బట్టలతోడఁ బ్రాణమే యిచ్చిన
జీమాతవాహుఁ డేసీమఁ బొడమె?

తే. అట్టి యీ “పుణ్యభూమి” యం దక్కటకట!
యగ్రజాతులవారు మాధ్యంబుకతన
సాటిమానిసులను బానిసలను జేసి
గాసి నొందించు చున్నారకారణముగ.

౧౭

సీ. పవలు రేల్కప్పించి వ్యవసాయ మొనరించి
యూర్వినిఁ బండించుచున్నవారు

ప్రోది మీఱగ మంచి పాదరక్ష లొసంగి
 యుభ సౌఖ్యమును గూర్చు చున్నవారు
 ప్రతి గ్రామమున మృత పశు కళేబరముల
 నోర్చిమై బొలగించు చున్నవారు
 గ్రామ రక్షణకునై యామికత్వము భద్ర
 మొప్పార గావించు చున్నవారు

ఆ. ప్రీతిమై ననాథప్రేత సంస్కారము
 లెన్నొయెడల జేయు చున్నవారు
 మనకు మేలు గూర్చు మాలల విడనాడఁ
 దగునె ! యిది కృతజ్ఞ ధర్మ మగునె !

౮౮

ఉ. వెన్ననుగొట్టువారి నవివేకత తాతను మొత్తునట్లుగా
 నన్ని టికిన్ సదా మన సమాశ్రయమున్ మదిఁ గోరియున్న యా
 పన్నుల నీయమాయికులఁ బంచములన్ దయనూలి యీగతిన్
 బన్నము లొందఁ జేయుటలు భావ్యమె భారతులార ! చెప్పరే ! ౮౯

సీ. చాలినంతవెలుంగు, గాలియు వచ్చు వి
 శాలమై శగుప్రదేశాలు లేక
 కఱవు రోజులలోనఁ గాయ, కసరు, గూడు,
 చుంపయే కాని మెతుకులు లేక
 ముఱుగు కాల్యలుఁ బెద్దముఱికి గుంటలలోని
 నీరుఁ దక్కగ మంచినీరు లేక
 ఎండవానలనుండి హిమవాతములనుండి
 రక్షింపఁ జాలు వస్త్రములు లేక

గీ. జాడ్యములు పుట్టి యేఁజేట శ్వపచకులము
 నాశనముఁ జేయుటయెగాక దేశమెల్ల
 నంటువ్యాధులు వ్యాపించి యఖిలజనుల
 ప్రాణములు దీయుచున్న వీపలుకు వినరె !

౯౦

ఉ. గంగ పవిత్రమైనదనిగా మరి హిందువులెల్ల దీర్ఘమే
 గంగను, గంగలోన యునుగంగను, గంగను బూజచేసి మ్రొ
 క్కంగను వేడుకం గనుట? గంగకు గల్గదు భేదబుద్ధి; మా
 తంగుల నైన గాచనను ధన్యులజేయునుగాని; యట్టి యా
 గంగ నుమానుషంగను, జగజ్జనజన్మతరంగభంగ నే
 భంగిని మాలమాదిగలు పట్టి యపావనముం బొనర్తు? రీ
 సంగతి నించుకేనియు విచారణనేయక నీళ్ల రేవు మా
 తంగులు చేరరాదనాచుఁ దర్జన భర్జనచేసి వారి ని
 ట్లంగద పాలుచేసి వగనందఁగ గుందఁగజేతు రోసుధీ
 పుంగవులార! ధర్మ మనబోలునొ పోలదొ చూడరారె, వే
 గం గతిగారె, వారి కడగండ్లను మాన్పి సుఖంబు గూర్పరే.

౯౦

సీ. మాల మాదిగలును మనవంటిమనుజులే!

వారి ప్రాణము మన ప్రాణమొకటే!

సర్వావయవములు సర్వేంద్రియములును

సర్వమానవులకు సమముగాదె!

నీర మాహారము నిద్రయు మనకును

వారికిఁ గూడ నావశ్యకములే!

వారల దేహంబువలె మన దేహంబు

రక్త మాంసాదుల రాశియగును!

తే. మోదఫేదాలు, సుఖదుఃఖములును, మరియుఁ

బుణ్యపాపాలుఁ, గలిమిలేములును సరులె!

ఉభయులకు హెచ్చులొచ్చు లేమున్న వింక?

మనసు మార్ఘ్యంబు నెనసి క్రమ్యుడుగాక!

౯౧

సీ. మాల మాదిగలకు మన కున్న యట్టులే

కలదు సుఁడీ బుద్ధి; కలదు తెలివి

ఆశలెల్లను గల వాసక్తి కలదుఁ

త్యాహశక్తియును దీక్షయును గలవు

కల దోర్పు నభివృద్ధి కాంక్షించు సద్గుణో
 త్కర మెల్లఁ దక్కుచుగాక కలవు
 కలిగియు ఫలములేక నశించుచున్నవి
 మన మంతరాయముతో పెనుచుకతన

తే. వారలును వృద్ధి నొందంగ వలయునన్న
 భగవద్దేశ్యమును గూడ భంగమయ్యె
 భారతాభ్యుదయమున కపారమైన
 భంగము ఘటిల్లె మనస్వార్థపరతకతన.

౯౩

సీ. భక్తి ప్రపత్తుల భాసిల్లఁగల రంచు
 సమ్రంప మాల వైష్ణవులు సాక్షి !
 తార్యత్రికాది చాతుర్య ధుర్యులఁటంచు
 బ్రకటింప మాలనాటకులుసాక్షి !
 జప సత్వ ధైర్యాతిశౌర్యాంకు లని చాటి
 చెప్పంగ మాల మాప్టీండుసాక్షి !
 కరకాశలాది క్రీకర గుణాఘ్న లఁటంచు
 వాదింప మాల శిల్పకులుసాక్షి !

తే. సకల సుమనోవినోదన చర్యలందు
 వలఁతులన మాల దేవరవాంఁడు సాక్షి !
 బహుళతర రాజ్యకార్య నిర్వహణశక్తి
 శాలులన మాలయున్యోగిజనము సాక్షి !

౯౪

ఉ. పోలిన చాకచక్యమున భూముల శిస్తు వసూలు చేయుచుకొ
 గ్రాలుచు సుండిరేకద ! మరాట ధరిత్రిఁ; ద్రిలింగధాత్రిఁ బూ
 ర్పాలరు గూర్చినట్టి ధనరాసులు కోశముఁ జేర్తురే కదా !
 మాలల యోగ్యతకొ దెలుప మానితవృత్తము లివ్వి చాలవే !

౯౫

సీ. ఎందఱు కపిల మునీండు లీమాలీల
 యం దుచ్చవించి పెంపొందువారో ?

ఎందఱు నందనరేంద్రు లీపంచము
 లందు జన్మించి చెన్నొందువారో?
 ఎందఱు కనకకపింద్రు లీమాతంగు
 లం దుదయించి సొంపొందువారో?
 ఎందఱు శ్రీపాణిచంద్రు లీగోసంగు
 లందు జనించి చెల్వొందువారో?

తే. ఎందఱెందఱు అరుంధతు లీనిషాదు
 లం దవళరించి సత్కిర్తి నొందువారో?
 ఏపుగననీక మాలల హిందుజాతి
 స్వార్థరతి నాత్మనాశంబు సలుపుకొనియె.

౯౬

ఉ. అరయ హిందుదేశమున నైదవభాగము నిమ్మజాతులు
 న్నారు గదా! నిరంతరము నైచ్యపుభావముతోడఁ జూచినకొ
 వారలు వైరమూని మనపైని; మతాంతరులై, ద్విధాత్వ మే
 పారఁజరించినకొ మరల భారతవర్షము వృద్ధిఁజెందునే!

౯౭

ఆ. సర్వ భారతీయ జాతీయతావిని
 రాక్షసులకు యవన క్రైస్తవులయు
 స్నేహ మవసరిమని చెప్పుచుండియు హిందు
 జాతిఁ జీల్చివేయ నీతియగునె?

౯౮

సీ. నరుని శరీరంబునకును మస్త్రీవక్త్ర మెం
 తటి యగత్యంబొ పాదములునంతె!
 మెదడు లోపించిన మొదలె జ్ఞానములేదు!
 పదములు లేకున్న మెదలరాదు!
 సంఘంబునకు నగ్రజాతి ముఖ్యతయెంతో
 కడపటి జాతి యక్కఱయు నంతె!
 అంగంబులకు రక్త మాధారమెట్లులో
 జాతులకెల్లను జ్ఞానమట్లే!

ఆ. సంఘదేహమెల్లఁ జక్కఁగా లేకున్న
సంఘమంత కార్తి సంఘటిల్లుఁ
గాన జాతులెల్ల జ్ఞానంబు నొందక
ముక్తిలేదు సంఘమునకు నిజము!

౯౯

ఉ. గోవులయందు హిందువులకుం గల భక్తియు, మేచ్చుకై స్తవతో
గోవధఁజేసి మాంసమును గోరిభుజించుట తెల్లమే కదా!
కేవల పాపచిత్తులని క్రించుదనంబు వహించి మాలలం
గ్రేవలఁ జేరనీక యుడికించిన వారలు తన్మత్తస్థులై
గోవులఁ జంపి మాంసమును గొంకక జంకక మెక్కుచుంటుచే
గోవధ నాడునాటికినిఁ గోట్లకొలందిని వృద్ధిఁ జెందె; హా!
గోవులయందు భక్తిగల కోవిదులైనను మాలవారలకొ
బావులగాఁ దలంప కతి పావన భావులఁజేసి ప్రాసరే!

౧౦౦

చ. జగమునఁ దోడి జాతులటు సర్వవిధంబుల వృద్ధి నొందుచుకొ
సాగసుల దొంతులై మిగుల శోభిలుచుండఁగఁ దేజదక్కి యీ
వగ మనజాతి యూర్తివడి వాసి దొఱంగుటకుకొ గతం బిటుతో
పగగొని మాలలకొ బఱచు పాపఫలంబునకన్న నున్నదే!

౧౦౧

ఉ. తాలిమితోడ నీశ్వరుని దర్శనమున్ బొనరించు పాంపై పాం
చాలమునందు నూనరుల సంజ్ఞను నొప్పెడు మాలజాతి దే
వాలయమున్ జొరంగఁ దగుయత్నమునేయుటెఱింగి యగ్రవ
ర్ణాలెదిరించి నిల్చినఁ, బరస్పరవైరముపొచ్చి కోర్టులన్
వేలకొలంది విత్తమును వెచ్చమునేయుచుఁ బోరినన్ జయ
శ్రీ లభియింపకున్కొ గడు సిగ్గిలి బెగిలి యేమిచేయఁగాఁ
జాలక, హిందుజాతియెడఁ జాల నసహ్యము నొంది, యెంతయున్
జాలినఁ జెంది, నూనరులు స్వామిక, సాంఘిక, గౌరవ స్వతం
త్రాలను గోలుపోయి సుతరామును సౌఖ్యములేని శీవనం
బేల యటంచు రోసి, తమ బేలతనంబును మూలఁద్రోసి, పం
తాలు దలిర్పఁగా యవన ధర్మముఁ గైకొని, యొక్కమాటుగాఁ
జీలుకోపోయి మల్గులను జీరిరి నూర్లకొలంది'మంది, పాం

చాలమునందె మేఘులను జాతికిజేరిన మాలలెక్కడన్
 గ్రోలగఁ బ్రాణముతో నిలుప గ్రుక్కెడు నీళ్లును జిక్కకొక్కడన్
 మేలగు బావిలోపలను ప్లేచ్చులు హిందువులందు సర్వ వ
 ర్ణాల మనుష్యులుగఁ గలసి బ్రాహ్మణ శూద్ర విభేద భావమున్
 గాలికిఁ దోలి మాధ్యమును గాలిచి పేలిచిరేమె యన్నటున్
 మాలిమితోడఁ దోచుచు జలంబులు చేకొనుచుండఁ జూచి మే
 లేల్లని మెచ్చుకొంచుఁ జని మేఘులు తామునుగూడ బావిలో
 నీళ్లు చేచుకోఁదలంచి, నెయ్యము మీఱఁగఁ జేరరాఁగ; గ
 గోలు జనించి యెల్లరును గోల యొనర్చుచు నక్కటక్కటా!
 కాలము కాలిపోయినది, కానితలంపులు పుట్టుచుండెఁ, బోఁ
 గాలము వచ్చె మేఘులకు, గర్వము హెచ్చెను, కండ క్రొవ్వునన్
 బాలికి వచ్చి కూపమును మైలయొనర్చిరి; యంతఘోర మే
 కాలమునందునుగఁ గలదె? కార్యము లేదిక, వర్ణ ధర్మమున్
 పాలన చేసికోఁగలుగు పాటి యుపాయము లేదు, నీమమున్
 తూలక నిల్వవింక, ద్విజులుగఁ గులధర్మములన్ గణింప; రా
 శీలము మాటిపోయినది, చెల్లెను న్యాయము, నీతిలేదు, దౌ
 ష్ట్యాలకు మేరలేదు, నలుసంతయుఁ బాపఁపు భీతిలేదు; హా!
 కూలెను వేదధర్మమని కొందఱు కుయ్యిడుచుండ, నాలుకన్
 గ్రోలుచుఁ గోపతాపములఁ గొందఱు శాపము లిచ్చుచుండఁ, గ
 య్యాలకుఁ గాలుదువ్వుచు, గయాశితనంబున బాలవైదికున్
 రాలను రువ్వుచున్, మిగులరాయిడి నేయఁగఁ, దక్కువారలుగఁ
 గోలు బూని క్రొర్యమునఁ గొట్టుచుఁ దిట్టుచు వెంటనంటఁగాఁ
 బోలదు పోల దన్న యొక పుణ్యుడు నైతములేక, దీనులై
 కాలికొలండిఁ బర్యవీడి, గక్కున నిండ్లను జేరి యింక నే

వీలున హైందవ ప్రజలు పెట్టెడు బాధలనుండి తప్పు కోఁ
 జాలుదు మంచుఁ జాలఁగ విచారణచేసి, యుపాయ మొందియున్,
 వేలకొలది మేఘు లొకపెట్టున మ్లేచ్ఛమతంబుఁ జొచ్చి ధీ
 శాలులు బ్రాహ్మణాది జనసంఘము తెప్పునఁ దెల్లబోవఁ జు
 ట్టాలయి, మిశ్రులై తగు పతానులు సాయమువచ్చి నిల్వ, ను
 ద్వేల ముదబ్ధిలో మునిగి తేలుచు, వేడ్కల నోలలాడుచున్
 గాలము పుచ్చుచుండిరి సుఖంబుగ ; మేఘులు మ్లేచ్ఛులై నఁ గ
 ల్లోలము లేదు మాపములలోని జలంబులు దోడువేళ; బం
 గాళమునందు గోవధలు కారణముతో గను మ్లేచ్ఛభారతీ
 యాళికి సంభవించు కలహంబులలోపల నామకూడు లే
 పాళికిఁ జేరకుండ నిరుపక్షములన్ బయలునుండి చూచుచున్
 దాళము వేయుచుండిరిగదా! శ్వపచుత్ గద వారలెల్ల! నీ
 పోలిక వారితో మనము మాధవివాదలు పెంచుకొన్నచో
 ప్రిలదె హిందుజాతి? యతివేలపు సాంఘిక విప్లవంబునన్
 గూలదె హిందుదేశ? మిరికూడు నె ! తోడి జనంబు నవ్వఁగాఁ
 బాలయి పోరె హిందువులు? సాపపు నాశన దేవతాముఖ
 త్వేళకరాళకీలలకుఁ జిక్కి నశింపదె హిందుగర్భ? మిం
 కేల విలంబముతో; తగిన కీలకముతో గనిపెట్టి చక్కఁగా
 మూలల సంస్కరించి తగు మన్ననచేయుచు దేశ కాల పా
 త్రాలను జూచి సద్విజవతంఘులు గర్వముఁ దక్కి, సభ్యదే
 శాల మనీషులంబలె విశాలములౌ హృదయాలతోడుతన్
 గ్రాలుచు, “నెన్నివర్ణములు గల్గినహైందవులెల్ల నొక్కటే
 మేల్గు జాతి”యంచుఁ దమి మీతఁగఁజాటుచు హిందుదేశ ధ
 రాత్రీను సుద్ధరింపరే? సమస్త విధంబులఁ గీర్తి నింపరే?

తే. క్రైస్తవ మహమ్మదీయ ధర్మంబులందుఁ

గలియు వారందఱును నీచకులమువారె

సాంఘిక స్వామ్య గౌరవాసక్తిగాక

తారతమ్యం బెఱిగి చేరువారె వారు?

౧౦౩

గీ. వంగదేశీయు లిప్పు డీభంగపాటుఁ

గాంచి పంచములను గారవించుచున్న

వారు; మరియు, మహారాష్ట్ర ప్రజలుఁగూడ

యొక్కరితనిఁ బ్రేమించు చున్నవారు.

౧౦౪

ఉ. మాలకులంబు కన్నఁ గసుమాలము గల్గిన జాతులెన్నో వై

మాలముగాగ నున్నను, సమస్త జనంబులు మాలవారిసే

తేలిక చూపు చూడఁ గలదే తగు కారణమేది యైన? నే

కాలమునందో మాలకుఁ గల్గెను నీచత; నాఁటినుండియున్

జాలుగ వచ్చుచున్న యది చాలశకంబులనుండి, యెవ్వ రీ

జోలికి రారు, సత్యమును జూడఁదలంచిన యెవ్వరైన నీ

“మాలల కెట్టు లేర్పడియె మైల”! యటంచును బ్రశ్ననీయ, మా

మూలుగ వచ్చుచున్న దని మూల్గుట మాత్రమెకాని, యిట్టి దీ

మాలలయంగు లోపమని, మాలలుచేసిన పాపమంచు, నీ

మూలముచేత మూలను ముట్టఁగరా దనువారులేరు ; ఈ

వేశను మాలవారికినిఁ బెక్కులు హీనకులాల వారి కే

లీలఁ బరీక్షచేసినను లేశము భేదముకదై? యింతకున్

మాలలసేచఁగాఁ బ్రజల మాధ్యమె హేతువుగాఁగఁదోచు ; నిం

తేల నెటాలుదేశమునఁ దెల్లని వారికి నల్లవారిపై

ప్రీతికయున్న యీర్ష్యయునే ద్వేషపుబుద్ధియు లేదు గాన, నీ

మాలలవల్ల దోష మణుమాత్రము లేదని బోధ చేసినన్

వేలము వెట్టిగాఁ బ్రజలు వేపక తక్కిన నిమ్మ జాతులన్
 మాలిమిఁ జూచినట్లయిన మానక చాతురు కాన, సద్వైజుల్
 మాలల పుట్టుపూర్వములు, మాలలు నీచతఁగన్న హేతువుల్,
 మూలము ముట్టగాఁ బ్రజకు బోధయొనర్పరె? మేలుఁ గూర్పరే? ౧౦౫

ఉ. పామరులైన హిందువులు వందలువేలును నన్యధర్మమున్
 దాము గ్రహించుచుండుటకుఁ దత్కులమున్ మన యగ్రవర్ణముల్
 వేమరు నీచభాషమున వేసరఁజేయుట హేతువైననున్
 దాసుసవృత్తిమై బరమతస్థులు హిందుమతంబుమీఁదటన్
 దీమసమొప్పు మోపు నపనిందలు సాయములొనుగాన ను
 ద్దామయశంబుగన్న స్వమతంబు మహత్వము చాటి చెప్పిబో
 ధామృతవృష్టి లోకమును దన్ని విమూఢుల సంశయంబులన్
 శ్రీమహితాత్ములై తొలఁగఁ జేయరె? సత్యమెఱుంగఁజేయరే? ౧౦౬

ఉ. జ్ఞానవిహీనతన్ శ్వపచ జాతుల కీదురనస్థకలై ను
 జ్ఞానధనంబు విద్దియ యొసంగును కావున విద్య నేర్పినన్
 మానవధర్మముల్ దెలిసి మానుగ వర్తిలి యీమతంగజుల్
 మానవులై చరింతు రభిమానము మానము జ్ఞాన మేర్పడన్. ౧౦౭

గీ. ఈయుపాయంబుఁ దలఁచి దేశీయులందు
 సంఘభక్తులు, సంఘ సంస్కారపరులు
 మాలలకు జ్ఞాననేత్రంబు మమత నొసఁగ
 జతనములు సేయుచున్నారు శక్తికొలది. ౧౦౮

గీ. పంచముల దుస్థినిఁగాంచి పరితపించి
 వారి దీనతఁ బాపఁగాఁ గోరియున్న
 సజ్జనుల సత్కృపను పాతకాల లెన్నో
 వెలసినవీ; యెల్లెడల నింక వెలయఁ గలవు. ౧౦౯

గీ. ఇతరదేశీయులగు క్రీస్తుమతమువారె
మాలల యభాగ్యతకుఁ జాల జాలిఁజెంది
వారి బాగునకై శ్రమంపడుచునుండ
మన ముపేక్షవహించుట మంచిదగునె?

౧౦౯

చ. అరయుఁగ వంగ నేశమునయందు వసించెడు నామశూద్రులీ
తరగతిలోనివారలెకదా! మనసంఘమువారు వారి నా
దరణము నేయకుండిన కతంబుననేకద! వేన వేలుగాఁ
దురకలఁ జేరి హిందువుల దూఱుచు నుండిరి మేఱమీఱుచుకొ. ౧౧౦

క. మలకలలోపలఁ గొందఱు

కలసిరి హిందువులు మఱియుఁ క్రైస్తవులందుకొ
గలసి రిక్కఁ గలయుచుండిరి
వెలివేయుచు మన మగౌరవింతుటవలనకొ.

౧౧౧

చ. ఇతర మతంబులందు మన హిందువులందఱు చేరుచుంట యా
మతములలోన నుండు పరమార్థ మెఱింగియె కాదునుండి! ఈ
మతమున నెట్టిలోప మణుమాత్రము కద్దని కాదు నుండి! స
మృతముగ వార లందఱి సమానముగాఁ గనుచుంట; హిందువుల్
హితమతిఁజూడకుంటయును హేతువులింతయధార్థ మెంతయుకొ. ౧౧౨

చ. పరువుగ నెల్ల వారి సమభావమునకొ మన మాదరింపమికొ
దఱచుగఁ బామరుల్ పరమతంబులలోపలఁ జేరుచుండి రి
కరణినిఁ గోట్లకొద్దిప్రజ క్రన్న న నన్యులఁ జేరి పోయినకొ
హరహర! దుస్సహంబగుచు హైందవసంఘము రూపుమాయదే? ౧౧౩

సీ. సర్వ సమత్వంబుఁ జూటుటచేఁగదా

క్రైస్తవ మత మెల్లకడల నిండె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జూటుటచేఁగదా

బౌద్ధధర్మము జగద్వ్యాప్తమయ్యె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుటచేఁగదా

ఇస్లాము మత మెల్లయెడల వెలసె!

సర్వ సమత్వంబుఁ జాటుమిచేఁగదా

సింహుమతంబు నశించుచుండె!

తే. ధర్మమణియైన సింహుమతంబునందు

సర్వమంగళ మయ్యెనే సర్వసమత ?

లేదు! లే! దది లేక పోలేదు! గాని

ఆచరణలేక “ఉండి లేనట్టె” యయ్యె.

౧౧౮

సీ. మన మెంత మాలల నణఁగఁద్రొక్కిన వార

తొన్న త్యమును బొందుచున్నవారు

దైవ సత్కృపను విద్యాభ్యాసమును జేసి

యుద్యోగములు చేయుచున్నవారు

జ్ఞానంబు వడసి నాగరకత్వమున మించి

యురుశుచిత్వము నొందుచున్నవారు

పరమతంబులఁ జేరి సరులప్రాపుననుండి

సన్నతులను జెందుచున్నవారు

తే. వారి కొక్కింత యధికారపదవి వచ్చె

నన్నుఁ దలమీఁదివేల్పు లొచున్నవారు

వారి నిపుడేని మసలోనఁ జేరనీయ

నొప్పకున్న దేశమునకు ముప్పురాదె?

౧౧౯

సీ. ఆర్య సామాజికు లతిదయాదృష్టి నం

త్యజులఁ బ్రోవఁగ దీక్షఁ దాల్చినారు

బ్రహ్మసామాజికుల్ ప్రబలానురాగులై

వారిపైఁ ధమ్మ చూడ్కిఁ బఱపినారు

సమత దివ్యజ్ఞాన సామాజికులుగూడ

వారిఁ గాచెడు కోర్కె మీఱినారు

రామకృష్ణ వివేక సామాజికులు సదా

వారి యభ్యుదయంచె కోరినారు

గీ. అల బహోడా మహారాజ తిలకు వంటి

స్వపరిపాలితసంస్థాన సత్ప్రభువులు

శీతపురి సూర్యరాయాది పృథివి పతులు

వారి రక్షించుదారి నే చేరినారు.

౧౧౬

మ. కలయక్ జూచిన నెంచు జమ్ములును దుంగల్ గాని బల్ చెట్లు, బు

ట్టలును, సుట్టలు, గట్లు, మిట్టలును జూడకొరాని కొల్లేటి భూ

ములలో దోమలబాగఁ బాపుకొను నేర్పులేక ఘోరార్తిమై

నిలువక జాలని నోరులేని పసులక వీక్షించి డెందంబు వి

హ్వలమై నిల్వన నీరుగాఁ గరఁగి హా! హా! యంచు నిట్టూర్చి య

గ్గలఁపుం జాలినఁ జెంది తత్పశులకుక గంఢూతివారించి యె

వ్వలనక సౌఖ్యముఁ గూర్పు బెక్కు శిలలక బాతించి పుణ్యాత్ములక

బలుపుణ్యాత్ముఁ డాటన్న కీర్తిఁ గనె నెవ్వఁ డానృసింహాస్సరా

యలు జన్మించిన యాంధ్రదేశమునఁ గట్ట! యట్టి కారుణ్యమా

ర్తులు, గర్మాత్ము, లుదార సాహసులు, ధీరుల్, కార్యశూరుల్, మహా

జ్ఞులకీర్తుల్, సుచరిత్రు లెవ్వరయినక జన్మించి, యిమ్ముందభా

స్యల, నీమాలల నుద్ధరించి, కృతకృత్యులఁ బ్రకాశింపరే? ౧౧౭

నీ. మనప్రభుత్వంబువా రనుమాలురై పంచ

ముల నుద్ధరింపఁగాఁ దలఁచినారు

పంచమజాతికి బ్రహ్మజాతికిఁ గూడ

శాసనా లొకరీతిఁ జేసినారు

మాలల బడుల కిమ్మడిగా ధనం బిచ్చి

పోత్సహమును జేయుచున్నవారు

అందఱితోడ న్యాయస్థానములయందు

నన్ని స్వత్వము లిచ్చియున్నవారు

తే. సరి సమానంబుగా నెల్లజాతులకును
 బన్ను బండులు విధించుచున్నవారు
 ధూమశకటాదులను లోపమేమి లేక
 యెల్లరికి నొక్క యధికార మిచ్చినారు.

౧౧౮

సీ. మనుపరే! యీనిక్కుమాలిన మాలల
 గరుజాంతరంగులై క్రాలువారు
 పెనుపరే! యీనిరుజేద మాతంగుల
 దీన బాంధవదీక్షఁ బూనువారు
 కావరే! యీకనికరపు బానిసలను
 బరమ ధర్మాత్ములై పరగువారు
 ప్రోవరే! యీలేళ్ళఁజోని మానిసులను
 బుణ్యచారిత్తులై పొలుచువారు

గీ. ఆదరింపరే! యీశునిఖాదనులను
 సతత లోకోపకారులై బ్రతుకువారు
 దాపుఁజేర్పరే! యీ చిరదాస్యయుతుల
 నార్త రక్షణ శీలురై యలరువారు.

౧౧౯

తే. నిన్ను జాత్యుద్ధరణ మన్న నీచజాతి
 జనులకును జ్ఞానధనమిచ్చి జడతమాన్వి
 మాధ్యమును మడ్డితనమును మాయఁజేసి
 హైందవులకెల్ల సభ్యత నలరఁజేసి
 ప్రజలలో భ్రాతృభావంబుఁ బాదుకొలిపి
 భారతకుటుంబమున కాత్మబలముఁజేర్చి
 యేకజాతీయతాభావ మెలయఁజేసి
 తోడ్చి మతములలోన హిందూమతంబు
 నఖిల జాతులబోపల్ల నార్యజాతి

గౌరవంబును సత్కీర్తి పేరుఁగాంచి
యభ్యుదయ మొందఁజేయు సుదృఢముగాని
సకల కులములు గలిపెడు చర్యగాదు.

౧౨౦

సీ. పంచనాదుల సుద్ధరించు ప్రయత్నంబు
జల్లిమాలవల్ల జరుగఁబోదు!
ఉచితమై తగునట్టి యుత్తమ విద్యతోఁ
జర్మకారక పరిశ్రమము నేర్పి
తెలుఁగు సీమల నెల్లెడలఁ జర్మసామగ్రి
నిర్మించు శాలలు నిలుపవలయు!
నిలిపి చర్మపు వస్తువులు సిద్ధపరిపించి
యన్యదేశ్య ప్రవాహ మాపవలయు!

తే. ఈవలయు మాలకు సౌఖ్య జీవనంబు;
నధికధనమాల మీకార్య మగుటకతన
నాంధ్రసూర్యనివంటి యౌదార్య ధుర్యు
లీ మహోద్యమమున కూత మియ్యవలయు!

౧౨౧

సీ. నుడువలేదు సుమండి! కడజాతివారింట
భోజనంబులు నేయఁ బోలు ననుచు
పలుకలేదు సుమండి! పంచమజాతితో
న్నహంబు లేప్రాద్దు నేయఁ డనుచు
చెప్పలేదు సుమండి! చేరి మాలతోడఁ
బొందుగా వియ్యంబు లందుఁ డనుచు
ఆడలేదు సుమండి! యంత్య వర్ణజాలను
విందు వేడ్కలకు రావింపుఁ డనుచు

తే. ఆర్యవరులార! సహభోజనాశకములు
సహజ సద్భావ సంపద సమముగావు!

వికమత్యంబు సమకూర్చి యలరఁజేయ
సానుభూతియె యన్నింటిసరి సుమండి!

౧౨౨

సీ. అన్ని జాతులకు విద్యాదానమును జేసి

జ్ఞాన సంపదఁ బెంపఁ బూనరయ్య!

ఎన్ని కులములున్న హిందువు లందఱు

నేకజాతి యటంచు నెంచుడయ్య!

నీచ వంశజు లెల్ల శౌచ, మారోగ్యంబుఁ

జెందు సాధనములు జేయరయ్య

ఆపన్ను లై యున్న యంత్యజస్మృతకైనఁ

దోడు పాటానరింపఁ జూడరయ్య!

తే. ఆర్యు లేగిన దారుల నరయరయ్య!

ఉన్నతాదర్శమున దృష్టి యుంచరయ్య!

మనసులో భేదభావముతో మరువరయ్య!

హిందు జాతినిఁ బునరుద్ధరింపరయ్య!

౧౨౩

ఉ. మాలల భావికాలదశ మాన్యతరంబు, మహోన్నతంబు నై

క్రాలెడు; నిందు సంచియముఁ గాంచఁగ నక్కఱ లేదు, దైవ మీ

లీలఁ బరీక్షనేయుచుఁ జలింపక యోర్చుచుఁ దన్ను గొల్చు సం

శీలర నుద్ధరించు నని చెప్పవొకో మన వేదశాస్త్రముతో! ౧౨౪

గీ. మనము మాటను దక్కించుకొనకయున్నఁ

గార్య మాఁగదు, కాలమే గడవఁ జేయు

దేవుడే సాయమును జేయు దీనతతికిఁ

జేరి తోడ్పడరయ్య! దేశీయులార!

౧౨౫

ప్రార్థన.

ఉ. మాలల గోల భంగవతమా, మరి భారతమా, వినంగ; మా
కాలము వోవుటే ఫలము కాకిఁక పుణ్యము! పూరుషార్థమా;
“మాల లటంచుఁ బేర్కొనిన మాత్రనే పాపమువచ్చు”నంచుఁ బ్రా
ల్మాలక, మీర లీబయిసిమాలిన దీనుల నాలకింపుఁడీ!

నిరుద్ధభారము

సీ. సరస దయా సత్య శౌచ సంపదలాప్ప
 వర్తించు భూసురస్వాములార!
 ఘనమైన దేశపాలనశీలమున మించి
 పరగెడి క్షత్రియప్రభువులార!
 భాగ్యభోగ్యంబు లొప్పగ దానకర్తలై
 తనరారు నై శ్రేయస్కర్తములార!
 కాయకష్టమున దేశీయవృద్ధికి గన
 ద్రవ్యమున్ గూర్చు శూద్రవరులార!

గీ. దీనజనులము; మేము మీదేశజులము;
 ఆదివారము మీకు; మీ సోదరులము;
 పతితులైనాము; మాదు దుర్గతిఁ దొలించి,
 జ్ఞానధనమిచ్చి మముఁ బ్రోవఁ బూనరయ్య!

సీ. రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞ రాజి మెచ్చఁగ ధరా
 రాజ్య మేలిన మహారాజులకును
 జ్ఞానప్రదాయక గ్రంథకొటినిఁ గూర్చి
 సత్కీర్తి వడసిన సత్కవులకు
 విజితేంద్రియత నొప్పి వీతరాగత మోక్ష
 మార్గ చర్మకులైన మానులకును
 సకల జీవన సౌఖ్య సాధనంబులు జూపు
 లోకజ్ఞు లగునట్టి తొక్కిరియకుఁ

శ్రీ. దావలంబైన మావంశ వివిధానఁ
గేవలంబైన దుస్థితిఁ గీడ్పడంగ
నావిలంబయ్యె మా మదు; లేవపడక
క్రేవలంజేర్చి, సత్కృపక బ్రోవరయ్య!

౨

సీ. కుక్కలకంపెఁ దక్కువవార మైతిమా!
మమ్ము మీ వాడల మసలనీరు
కాకులకంపెఁ జల్కనివార మైతిమా!
మమ్ము మీదవ్వుల మసలనీరు
పిల్లులకంపెఁ బాపిష్ఠుల మైతిమా!
మమ్ము మీయిండ్లలో మసలనీరు
దున్నలకంపె నెంతో నీచ మైతిమా!
మమ్ము మీ వాకిండ్ల మసలనీరు

తే. లేళ్ళకంపెను గోళ్ళ పొట్టేళ్ళ కంపె
మీకుఁ గొఱగాక పోతిమా! తాకనీరు
సుగుణమణులార! న్యాయంబుఁ జూడరయ్య!
మేము మీ సోదరులము మమ్మొమరయ్య!

3

సీ. ఇలువీడి పయనంబు లేగుచెంచెడివేళ
నెదుర నేరికిఁ దారస్థిలరాదు
నాటకంబులు, సభల్, నన్యవినోదముల్
వేడుకతోఁ జూడ నెల్లరాదు
పర్వవేళలనైన భక్తితో దేవతా
దర్శనంబును జేయఁ దలఁపరాదు
పదిమంది నడచెను బాటగదా యంచు
నడువీధిలో నైన నడువరాదు

ఆ. ఊరివారితోడ నీరాటరేవుల
స్నాన మాడరాదు, జలముఁ గొనఁగ

రాదు, మాట లాడరాదు శిష్టులతోడ;
మేము చేయు పాప మేమియున్!

౪

సీ. శుచిలేదనుచు మమ్ము జూడరాదందురా
పరిశుభ్రతను మాకుఁ గలుపరాదె!
పరమమూర్ఖులు మీరు పనికిరారందురా
తెలివిజేటలు మాకుఁ దెలుపరాదె
సద్గుణంబుల మీరు సాటిరారందురా
మహిత బుద్ధులు మాకు మప్పరాదె!
కరము నీచులు మీరు కలయరా నందురా
నెఱతనంబును మాకు నేర్పరాదె!

తే. అతి దరిద్రులగుట రోతు మందురేని
సిరి గలుగు మార్గములు మాకుఁ జెప్పరాదె!
భూతదయ యొంచి, పటు సానుభూతి మించి
శ్రేయములు గూర్పరయ్య! దేశీయులార!

౫

సీ. త్రాగుబోతు లటంచుఁ దప్పెంచబోదురా
మద్యపాయు లిఁకెంతమంది లేరు!
గొడ్డుమాంసము దినే మడ్డివా రందురా
మాంసభక్షకు లెంతమంది లేరు!
నీమంబు లెఱుంగని నీచుల మందురా
మాపంటివా రెంతమంది లేరు!
నిత్యనేవకులంచు నిరసింతు మందురా
మందభాగ్యు లిఁకెంతమంది లేరు!

తే. ఉచితరీతిని భాషించు నొప్పిదంబు
లేనివారని మన్నింపలేని, యితర
మనుజులం దట్టివా రెంతమంది లేరు!
మమ్మా జుల్కనజేయ మూలమ్ము గలదె!

౬

సీ. మము మీరు వెలివేసి మన్నింప కుంటచే

నూర్తిబైటను మేము చేరవలసె

పరిశుద్ధతను మాకుఁ గఱపకుండుటచేత

మాలిన్యమున మున్ని తేలవలసె

చదువు చెప్పక మమ్ము వదలివేయుటవల్ల

నజ్ఞానకూపమం దణఁగవలసె

నీతు లేమియు మాకు నేర్పకుండుటచేత

గుర్మీతిలోఁ బడి దొర్లవలసె

తే. మన మతంబునఁ గల ధర్మ మర్మయులను

జెప్పనికతాన నన్యులఁ జేరవలసె

కలసి చేదోడు వాదోడుగా మెలంగు

మమ్మిట్లు లుపేతునేయ నేమమ్ముగలదె!

2

సీ. మడ్డివారని కన్న బిడ్డల నెందేని

ప్రేమింపకుందురే వెట్టులేని?

క్రూరచిత్తులటంచుఁ గొడుగుల దయమాని

పోషింపకుందురే మూర్ఖులేని?

అప్రయోజకులంచు నాత్మిసంతానంబు

విడనాడఁజూతురే నెడఁగులేని?

జ్ఞానశూన్యులటంచు నూనులఁ బగఁబట్టి

తెగ నాడఁజూతురే ముగుడలేని?

తే. ఎట్టిలోపంబు లెన్ని చూపట్టుచున్నఁ

దలఁపక సహించి పరమశాంతము వహించి

కన్న బిడ్డలవలె నెంచి కరుణ నించి

మమ్ము మన్నించి పెంచరే! మాన్యులార!

౪

సీ. చదువు గల్గినఁ గదా! సదసేద్వివేకంబు

తోఁ జాకచక్యంబు తొంగలించు

ధనము గల్గినఁ గదా! ఘనతర వ్యవహార

కాశల్యమహిమంబు కానుపించు

శిక్షగల్గినఁ గదా! చిర సాంప్రదాయక

సద్వర్తన స్ఫూర్తి సంఘటిల్లు

సాము గల్గినఁగదా! శాత్రవోద్యద్ధిర్వ

నిర్వాపణ ఖ్యాతి నివ్వటిల్లు

తే. మాకు చదువీక, ధనమీక, మంచి శిక్ష,

సాముఁ, గణపక; పామరుల్, సోమరులని

మందులని, పందలని మమ్ము నిండిచేయ

నేమిఫల మున్నదయ్య! మాస్వామూర!

సీ. మారిషన్ దీవిలో మర్యాదచేయక

యలుసు చేసినయంత నల్పులైరె?

సౌతాఫ్రీకాలోన సమముగాఁ జూడక

నిరసించినంతనే నీదులైరె?

కనడా ధరిత్రిలో గౌరవింపక యన

మానించి నంతనే హీనులైరె?

అమెరికా సీమలో నాదరింపక చిన్న

మాపు చూచిన మాత్రం బాపులైరె?

తే. భారతీయులు; వారి కెవ్వరు సాటి?

నాగరకులందు భరతసంతానమెట్లొ

భరతవర్షీయులందు శ్వసాకులట్లె!

ద్వేషభావంబు మాని శోధింపరయ్య!

సీ. పురమలలోనఁ గాపురము లుండఁగనీక

నడిదారిలోపల నడువనీక

పదిమందితోఁబాటు బడులకుఁ బోనీక

పొగబండ్లలోఁ బొత్తు పొదిదనీక

కృషికార్యముల స్వయంకృషి యొనర్పఁగనీక
వాణిజ్య లాభముల్ వడయనీక
నీచులవలె నెంచి, నిర్దయత్వము మించి,
నానాగతుల నవమానపరచి

తే. మిమ్ము మమ్మును నొక్కచందమ్ముఁజేసి
కష్టపెట్టిన సౌతాశ్రికనులనెల్ల
దుర్ణయలుటన్న మీరలే వర్ణభేద
మూలమున మమ్ము హింసింపఁబోలునయ్య!

౧౧

సీ. పరమభక్తిని మీరు పఠించు శ్రీరామ
నామమంత్రము నే యెన్నఁడు బఠించి
మరియాదగా మీరు ధరియించునట్టి ఛం
దముననే యెప్పుడు వస్త్రములు దాల్చి
గుఱిమీఱ మీరు గైకొనునట్టి శ్రీమణి
శ్రీచూర్ణములె ఘోషముఁ జేర్చి
అతిశయంబుగ మీర లాదరించెడునట్టి
సరణినే కేశపాశములు దాల్చి

తే. మీదు హిందూమతంబునే మిగులనమ్మి
తవిలి ముప్పదిముక్కటి దైవతముల
నేవచేసెడు మ మ్మిట్లు చేరకుండఁ
గొట్టుటేది ధర్మమే ! ఆర్యకులజాలార !

౧౨

సీ. అగ్రవర్ణములవా రధికులంచుఁ దలంచి
యతివిధేయతఁ జూపినన్ని నాశుభ
బ్రాహ్మణు లందఱుఁ బరమదైవములంచు
నతిభక్తితో మ్రొక్కినన్ని నాశుభ
బ్రాహ్మణ పాదతీర్థము పావనంబని
యతిమోదమునఁ ద్రాగినన్ని నాశుభ

ద్విజు లెల్లరును గొల్చు దేవతాకోటిసే
యతిహర్షమునఁ గొల్చి నన్నినాళ్ళు

గీ. యవ్వలకుఁ దోలి; యన్యమతస్థులగును,
ద్విజుల, ద్విజదైవతంబుల ద్వేషబుద్ధి
గలిగి నిరసించునాఁడు పుల్క-సులనెల్ల
గౌరవించెద రిది యేమి గడుసుఁ దనము?

౧౩

సీ. మాకు మీరు మతంబు మప్పకుండినను మీ
మతమే మా మతమంచు మదిని దలంచి
వెలిచేసి మీరెంత వెలువరించుచు నున్న
సత్రాంతమును మిమ్మె యనుసరించి
అదయులై మమ్మెంత యణగఁగ్రొక్కుచు నున్న
సుద్ధరించెదరంచు బుద్ధి నమ్మి
చదువీక దుస్సహజ్ఞానాంధువందు ద్రో
సినను మాగురులంచు సేవచేసి

తే. మేము మిము నీడకున్నాము మేకలట్లు
కటికితనమున మమ్మిట్లు గాసిబెట్టి
తగవుగా, దింక మాకు విద్యల నొసంగి
దయ యెసంగగఁ బ్రోవరే చాతలార!

౧౪

సీ. దూరదూరంబుగాఁ దొలఁగు చుండెడు నాఁడు
సరసఁ గూర్చుండంగ శక్తుండగును
మడివేళ స్మరియింపఁ బడరానివాఁడు హ
స్త స్పర్శమున కర్హతను వహించు
అవశంబుచే నైన నంటఁ గూడనివాఁడు
కలసి వర్తింప యోగ్యతను గాంచు
దర్శనంబున కైన దగనట్టివాఁడు మి
త్త్రిత్యంబునకును బాత్రతను చాల్చు

గీ. క్రైస్తవుండైన మాత్రం బుల్కునకులుండు
మన మతంబున కట్టువంటి మహిమ లేదే?
దురిత చరితులకెల్ల హిందూమతంబు
శరణ మిడలేదనుట చుర్యశంబుగాదె!

౧౫

నీ. కాపురంబులు చేయఁగాఁ జాట్టుగుడిసెలే
కాని లోగిళ్ళు లేక్కను లేవు
చెలఁగి కట్టంగ మాసిన చింపిగుడ్డలే
కాని వల్వలు కొంచెమైన లేవు
త్రావంగ నూకల జావయు, గంజియే
కాని యన్నమును శాకములు లేవు
సొగసుగాఁ దాల్చి గాజులు, బూసపేరులే
కాని బంగరునగల్ లేనె లేవు

గీ. పంట పండింపఁగా నూరివారిచేతె
కాని సొంతంబు లెందును గానరావు
అకట! మా ఘోర దారిద్ర్య మొకరికైన
జాలి పుట్టింప దాయెనా? శ్రీలులార!

౧౬

నీ. ఆకలి చిచ్చుచే నడలి చచ్చినఁ గాని
మాలల కొక యన్నశాలలేదు
నో రెండుకొనిపోయి దోరుచున్నను గాని
మాలల కొక పానశాలలేదు
ఘోరరోగములచేఁ గూలు చున్ననుగాని
మాలల కొక వైద్యశాలలేదు
అచ్చురాలను నేర్వ ముచ్చటైనను గాని
మాలల కొక పాఠశాల లేదు

గీ. దిక్కు మొక్కును లేక మ్రందిననుగాని
మాలలకు నొక్క రక్షణశాల లేదు

దాసవీరులుగల హిందుధాత్రియందు!

ధర్మహానియో మాలకు ధర్మమిడుట!

౧౭

సీ. మా మడ్డితనము మా మాలిన్యమును జూడ

దయ రాదటయ్య! సధర్మలార!

మా యవివేకత మా నీచతను జూడ

జాలి తేదాయెనా! సరసులార!

మా యిండ్లు వాకిండ్లు మాదర్శిత్రయ జూడ

హృదయంబు కరగదే! సదయులార!

మా వాలకంబులు మాదుస్థితిని జూడ

గన్నీరు గారదే! యన్నలార!

గీ. మమ్ము మన్నించి యుద్ధరింపఁగను మీకు

బుద్ధి పుట్టక పోయెనే! పుణ్యలార!

మేము మీ సోదరులమన్న మేలిమాట

చిత్తమునఁ దోచలేదే! దేశీయులార!

౧౮

సీ. వాత్సల్యమున 'నాత్మవ త్వర్వభూతాని'

యను పల్కు మనమునం దరయరయ్య!

అర్థి 'బరోపకారార్థం శరీర' మ్

పలుకు మీ మదిలోన నిలుపరయ్య!

కరుణమై 'బాపాయ పరశీడన' మ్మను

నీతి డెందమున గణింపరయ్య!

సారిది 'సర్వే జనా స్సుఖినో భవం' తను

ధర్మంబు నెదలోనఁ దలఁపరయ్య!

తే. మాపయిని సర్వసమతను జూపరయ్య!

కూర్మి మెయి మాకు మే లొనఁ గూర్పరయ్య!

మమ్ము బాములఁ బెట్టక మనుపరయ్య!

మాకు సౌఖ్యంబు సమకూర్చి సాకరయ్య!

౧౯

సీ. మోయకున్నదె మిమ్ము మోయునట్టులు మమ్ము
భూమి క్షునుకు దీవి భూమిదేవి
మీకు వెన్నెలఁ గాచి మాకుఁ గాయుటలేదే!
చలువల పరసీమ చందమామ
మీ మీఁదనే గాని మామీఁద వీవఁడే
సరస సౌరభశాలి చల్లగాలి
నెలఁగు వేడియు మీకుఁ గలిగించి మా కీడే
భవ్య సౌఖ్యకరుండు భాస్కరుండు

తే. కురిసి మీపైని మాపైనిఁ గురియకున్నె?

సకల సప్తావన సుకీర్తి జలదమూర్తి
దైవదృష్టికిఁ బక్షపాతంబు లేదు
సృష్టి నీక్షించి తెలియరే! శిష్టులార!

౨౦

సీ. మీకుఁ బంటపొలాల మా కరణ్యములందు
నాహార వస్తువు లమరు నొక్కొక్క?
ఫల వృక్షములు రుచ్యఫలములు మీకిచ్చి
చేదుపండ్లను మాకుఁ జేర్చునొక్కొక్క?
నదులు శుద్ధంబైన యుదకంబు మీకిచ్చి
కనటు జలంబు మా కొసఁగు నొక్కొక్క?
మీకుఁ దియ్యనిపాలు మేకొల్పు గోవులు
వట్టినీళ్లను మాకు వదలునొక్కొక్క?

తే. వహ్ని మీశాకపాకముతో పచనపరచి
మాకుఁ బచనంబు సేయక మానునొక్కొక్క?
సృష్టిలో లేని వలపక్ష మేల మీకు?
శిష్టజనులార! వేగ వర్జింపరయ్య!

౨౧

సీ. మామీఁద సోఁకి మీ మైమీఁద సోఁకదే!
గాలి కించుకయేని మైలగలదే!

మేము నిల్చినచోట మీరు నిల్చుటలేద!

భూమి కొక్కింతేనీ ముట్టుగలద!

మేము చేకొనువెన్న మీరు చేకొనలేద!

యానీటి కింతేని నంటు గలద!

మేము ముట్టినదాని మీరు ముట్టుటలేద!

యగ్ని కిందుకయేని నెన్నగలద!

తే. వాడరే మేమువాడిన బాస మీరు!

తాడరే మేము తాకిన ధనము మీరు!

విశదముగఁ జూడ వానికి నశుచి గలదె!

మాకు నెలి యెట్లు వచ్చెనో మాస్థూలర!

౨౨

నీ. మీ తల్లిదండ్రులు మిమ్ముఁ గాంచినరీతి

మాతల్లిదండ్రులు మమ్ముఁ గనరె!

మీ మేనులందు మామేనులవలె రక్త

పలలంబులే గాక పాలుగలవె!

కష్టసుఖాలు మీకాయంబులకె గాని

మాకాయముల కేమి లేకయున్నె!

సర్వేంద్రియంబులు సరిసమంబులుగాక

హెచ్చుగా బ్రహ్మ మీకిచ్చినాడె!

ఆ. ఒక్కటే కులంబు! నొకటే కుటుంబము!

నొకఁడె దేవుఁ! డాత్య యొకటె పుణ్య

మొకటె! పాప మొకటె! యొకటె! పుట్టువు! మృత్యు

వొకటె! తెలియుఁ డెల్లరికిని ద్విజులు!

౨౩

నీ. పాపశాలల మాల బాలకు లిరువంకఁ

గదియంగఁ గూర్చుండి చదువవచ్చు!

రైలులో, సంతలో, రహదారి పడవలో

మాలలఁ గలసి ద్రిమృగగవచ్చు!

ఆసుప్రతులలోన, నంగళ్లలోన మా
తొగుల తీర్థంబు త్రాగవచ్చు!
కైస్తవ మతములోఁ గలసిన మూలఁ డు
ద్యోగియై రాఁగానె మూఁగవచ్చు!

తే. పంచములు తెచ్చి యిచ్చిన ఫలములైన
బ్రాహ్మణోత్తములెల్ల సాపడఁగవచ్చు!
నీశ్వరునికైన నైవేద్య మిడఁగవచ్చు!
మాలకు నిట్టివేశల మైలలేదె?

౨౪

సీ. పాగబండ్ల నోడలఁ బోవుచో నొకరీతి,
పడవల నెక్కునప్పు దొకరీతి,
నడిదారిలోపల నడచుచో నొకరీతి,
యొగిఁ దీర్థయాత్రలం దొక్కరీతి,
సంతల కేతెంచు సమయాల నొకరీతి,
యొనర బట్టణములం దొక్కరీతి,
పల్లెటూళ్లందున్న పట్టులం దొకరీతి,
యగ్రహారముల వేరైన రీతి,

తే. తాకికోద్యోగవశులైన లాతిరీతి,
యిట్టి యాచార మింక నెందేని గలదె?
యక్కరనుబట్టి నీమమా? యక్కటకట!
చాలు చాదస్త మిది, ద్విజస్వాములార!

౨౫

సీ. పరమహర్ష మతోడ భక్షించుచున్నారు
గద కాస్మపాలిటకొ క్లబ్బులందు
బుద్ధిపూర్వకముగా భుజించుచున్నవా
రుగద రిభ్రష్మెంటు రూములందు
ఆనంద భరితులై యారగించుచు నుంటి
రిగద సోషల్ గేదరింగులందు

మేలి మాలిమితోడ మెసవుచుంటిరిగదా
చాల గార్డెక్ పారిటీలయందు

తే. స్నేహభావంబు వెలయ నుత్సాహ మొలయ
మెక్కుచున్నారుగాదో పిక్ నిక్కులందు
సకలజాతులవారు సంశయము దక్కి
కులము లపు డెందు బోవునో తెలుపరయ్య!

౩౬

సీ. కలుగరే మాలో నఖండశౌర్యాశ్శులై
రాజ్యంబులేలిన రాచవారు!
పుట్టరే మాలోన బుద్ధిసంపన్నులై
విద్యావిలాసంబు వెలయువారు!

లేరే మాలో యోగలీలా వినోదులై
ఘన తపోమహిమచేఁ గ్రాలువారు!
నెగడరే మాలోన నీతివిస్ఫీతులై
శీలశాలితఁ బ్రకాశించువారు!

తే. ఉదయ మొందరె మాలోఁ బరోపకార
మానితవ్రతమున ధన్యులై నవారు!
తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కువనఁగ
లోపమేమైన మాయందుఁ జూపఁగలరె?

౨౭

సీ. ప్రాలు మాలక పాటు పడెడు వార మనంగ
విస్తరించిన సేద్యవృత్తి సాక్షి!
ఘన పరిశ్రమలందు గడిఁదేరితి మనంగ
మాలనూ లను మేలిమాట సాక్షి!
బహుళ విద్యామర్మ పారీణుల మనంగ
ననవద్య హృద్య వాద్యములు సాక్షి!
విశ్వాసబుద్ధిచే వెలయువార మనంగఁ
జిరసమాగత రాజనేవ సాక్షి!

శ్రీ. నీతిచే వన్నెకెక్కిన జాతియనఁగ
మాయమర్మంబు లెఱుంగని మనసు సాక్షి !
తక్కుఁగల వర్ణములకన్నఁ దక్కువనుచుఁ
దీసివేసిన పని యేమొ, తెలుపరయ్య!

౨౨

నీ. చెమటోడ్చి నేద్యంబు చేయువారము మేము
పంటలెల్ల భుజించువారు మీరు
పశువులనెల్లఁ గాపాడు వారము మేము
పాలు పెరుఁగుఁ ద్రాగువారు మీరు
పెద్దతోటలు వేసి పెంచువారము మేము
పండ్లారగించెడివారు మీరు
ముచ్చెజోడు లమర్చి తెచ్చువారము మేము
నానివల్ల సుఖించువారు మీరు

ఆ. ప్రతిదినంబుఁ గవ్వపడెడువారిము మేము
ఫలము లనుభవించువారు మీరు
వాడఁదలఁచినారె పనిముట్లవలె మయ్యు!
మనుజులనెడు మాట మఱచినారె!

౨౩

నీ. పాలేర్ల కియ్యంగ వలసి వచ్చిన కొల్చు
పిచ్చకుంచాలతో నిచ్చువారు
పాలేర్లు తీర్చెడు బదులు కొల్చును గొల్వఁ
బెచ్చకుంచము లెంచి తెచ్చువారు
బదులిచ్చినట్టి యేఁబది కుంచముల కొక్క
పదిఁజేర్చి పద్దులు వ్రాయువాడు
అక్కఱకై కొంత యప్పిచ్చి తక్కువ
కూలి కెప్పుడు పనుల్ గొనెడువారు

తే. మాలలకు సరిహద్దులో మాన్యమున్న
గదుముకొని తమ పొలములొఁ గలుపువారు

నగుచు నేడ్వింతురే యిట్టు లక్కటకట!
రయితులార! దయారస రహితులార!

30

సీ. పాలిచ్చినన్నాళ్ళు పాలించి యావుల
ముసలివంచును ద్రోసి పుచ్చినట్లు
స్వారికై యుపయోగపడు గుఱ్ఱములఁ బెంచి
పెద్దవానిని విడ్చిపెట్టినట్లు
దుక్కి కక్కఱకై న దున్నలఁ బోషించి
వృద్ధత్వదశయందు విడిచినట్లు
బరువు మోసిననాళ్ళు బ్రతికించి యేనుల
వగ్గుతనంబున వదలినట్లు

తే. పడుచుఁదనమున మావల్లఁ బనులు గొనుచు
నకట! మాయావసంబెల్ల నపహరించి
బల ముడిగినంతనే మమ్ముఁ దలఁప రహహ!
రయితులార! దయారస రహితులార!

31

సీ. చనుమానమునఁ జేరి చనుఁబాలుఁ తెగఁద్రాగి
క్రుద్ధత్వమున తొమ్ము గ్రుద్దినట్లు
కొల్లఁగా నున్నపాలెల్లఁ బిండుక క్రోలి
కోపించి పొదుగును గోసినట్లు
ఫలములెల్లను డుల్చి యెలమిమై భక్షించి
క్రూరత్వమునఁ జెట్టుఁ గూల్చినట్లు
అక్కఱయెందాఁక నందాఁక నిల్చియ
క్కఱఁదీర సత్రంబుఁ గాల్చినట్లు

తే. కావలసినన్ని పనులెల్ల మావలననె
యిచ్చకంబులు పలికి చేయించుకొనుచు
గడకు మే మెందుకును కొఱఁగానుటంచు
గాసియిడుట కృతఘ్నత గాదటయ్య!

32

సీ. ఒజ్జయే శిష్యు మే లోర్వఁ జాలనియట్లు
కనచెయే చేసేయఁ గడఁగినట్లు
హారమే సర్పమై ప్రాణమూత్ గొనినట్లు
గొల్లఁడే గొత్తెలఁ గోసినట్లు
తల్లియే పిల్లపై దయను దప్పినయట్లు
శరదమే నిష్పలు గురిసినట్లు
ఇప్తదైవమె యచ్చకప్తంబు లిడినట్లు
మిత్తుఁడే మిత్తియై మింగినట్లు

గీ. తల్లిదండ్రు లన్నదమ్ములఁ దాతలు
దైవ మీరెయనుచుఁ దలఁచి నమ్మి
భయము భక్తి గలిగి పగలు రేలును మీకు
నేవచేయు మమ్ముఁ జెటుపఁ దగునె ?

33

సీ. జీవహింసయె నిత్యజీవనంబుగ మన్న
కటికిచారలనైన గౌరవింతు
పడుపుఁ దనంబె యెప్పుడు వృత్తిగాఁ గల్లు
గడనకత్తెల నైన గౌరవింతు
లంచపుగడ్డి కొల్లఁగ మేయు దుష్టాధి
కారి పశులనైన గౌరవింతు
కల్లలే కూడుగాఁ గలిగివర్తించెడు
గడుసు గొడ్డులనైన గౌరవింతు

ఆ. మంచివృత్తి గలిగి మానంబు విడువక
నీతి గలిగి సత్య నిరతి గలిగి
వెలయు మమ్ము నిట్లు వెలివేసి చుల్కనఁ
జేసి గాసివెట్టఁ జెల్లునయ్య!

34

సీ. మేనెల్లఁ గడు నల్లనైనంత మాత్రాన
మనుజుస్వభావంబు మాఱునొక్కొ

మలినవేషముఁ దాల్చి మసలుచుండిన మాత్ర
 స్వేచ్ఛాభిరతియే నశించునొక్కొక్క?
 దారిద్ర్య దుఃఖార్త దశనున్న మాత్రాన
 నాశాంకురములెల్ల నణఁగు నొక్కొక్క?
 కొనలేని దైన్యంబు ననుభవించెను మాత్రఁ
 బారువశక్తి చల్లారు నొక్కొక్క?

తే. జ్ఞాననేత్రంబు లేనిమాత్రాన సౌఖ్య
 జీవనాపేక్ష చిత్తానఁ జేరదొక్కొక్క?
 అకట! మా స్వామ్యములనెల్ల నపహరించి
 హింసఁబెట్టెద రెట్లు సహింతుమయ్య!

3౫

సీ. ఏపుట్టగనుగొన్న నాపుట్టనా గేంద్రు
 నిరవుగా భావించు సరసులార!
 ఏచెట్టుగనుగొన్న నాచెట్టు భగవంతు
 నెలవుగా నెంచు ధీలలితులార
 ఏగట్టుగనుగొన్న నాగట్టు పరమేశు
 నిల్లుగాఁదలంచు సుధీంద్రులార!
 ఏమిట్టగనుగొన్న నామిట్ట జగదీశు
 నవతారముగ జూచు ననఘులార!

గీ. మృగముల ఖగంబులను సరీసృపములందు
 చెట్టులను పుట్టలందును మిట్టలందు
 నీశ్వరుని లీలలను గాంచి యెసగుమీరు
 నరుల హింసించు రిదియేమి న్యాయమయ్య?

3౬

సీ. కోఠిని గనుగొన్న ప్రీతితో హనుమంతు
 నంశగాఁదలంచు పుణ్యాత్ములార,
 వృషభంబుగని వెంకటేశ్వరుండనుచు నం
 దీశ్వరుండని మ్రొక్కు సీద్యులార,

కుక్క భైరవుడంచు గురుతర భక్తితో
 భావించు కారుణ్య భావులార,
 గ్రద్దను గనుగొన్న గరిమతో విష్ణువా
 హనముగానెంచు ధర్మాత్ములార,

గీ. ఎలుక జూచి సాము దిలకించి
 విఘ్నేశు వాహనంబు విష్ణుపాను పనుచు
 బాధచేయ లేని సాధుశీలురు మీకు
 సాటినరుల మీద చలము తగునె!

32

సీ. చలించి మెల్లడఁ జచ్చిపోవునో యంచు
 నడుగులు మెల్లఁగా నిడెడువారు
 తీరగనుండిన పూవుఁ దెంపఁ జేయాడక
 కనులారఁ గని తృప్తిఁగనెడువారు
 మిగుల ముగ్ధయు నేలమీద రాలక చెల్ల
 నున్న పండ్లను గోయ నోడువారు
 మోయఁజాలక నొచ్చునో యన్న భయమున
 వాహనా లెక్కక వదలువారు

శే. దుష్టజంతులనైన శత్రువులనైనఁ
 బట్టి వధియింపఁగాఁ గొంకువడెడువారు
 సాధుహిందువు లట్టి నై జమును విడిచి
 తోడినరులను హింసింపఁ గూడునయ్య!

33

సీ. వర్ణముల్ మను వెన్ని వ్రాసెనో యొకమారు
 ధర్మశాస్త్రంబును దడవరయ్య!
 మన పురాణంబు లేమనుచు బోధించునో
 శ్రమయొంచ కొకసారి చదువరయ్య!
 గీతలోఁ గృష్ణుఁ డేరీతిగాఁ జెప్పెనో
 వేడెద మొకమాటు చూడరయ్య!

పూర్వచారిత్రల పోకడలెట్టివో
విసువక యొకతూరి తెచికరయ్య!

తే. ఎట్టు లీపంచమకులంబు పుట్టినదియో
తప్పక యెఱింగినది యెల్లఁ జెప్పరయ్య!
మీవలన నేర్పడిన జాతి మీరె రోసి
పాఱఁ దోలిన నది యెట్లు బ్రతుకునయ్య!

3౯

సీ. మాకు నైష్ఠవమిచ్చి మమ్ముద్ధరింపఁడే
మాననీయుండు రామానుజుండు
మతధర్మములు దెల్పి మ మ్మాదరింపఁడే
శ్రీదయానందుండు చిరయశుండు
తన మతంబునఁ జేర్చుకొని గౌరవింపఁడే
నానకు శుద్ధ విజ్ఞానమూర్తి
స్వమతంబు విడకుండ సమత మన్నింపఁడే
యల వివేకానందుఁ డలఘు గుణుండు

తే. ధన్యులను జేయలేదె చైతన్యులాది
యైన మతకర్త లేకనాథాది భక్తు
లకట! మీరిట్లు విడనాడి యుడయులగుమఁ
జిన్నఁబుచ్చెద రిది యేమి శీలమయ్య?

౪౦

సీ. కవికోకిలము తాత్త్వికవివేకి వాల్మీకి
యేవర్ణమున సుదయించినాఁడు?
మానిమండల పితామహుఁడౌ పరాశరను
డేకులంబున జన్మమెత్తినాఁడు?
ధర్మసంపేది వేదవ్యాస మునిచంద్రుఁ
డేవంశమందు జన్మించినాఁడు?
ధన్యుఁ డభ్యాత్మ విత్తముఁడు మాన్యుఁడు శుకుం
డేగోత్రమున సుద్భవించినాఁడు?

తే. సత్యవతి జనియించిన జాతియేది?

రోహిదాసుండు పుట్టిన గేహమేది?

వారలెల్లరుఁ బూజ్యులై వరలలేదె?

కులములేదని మహిమంబు కొలఁదివడెనె?

౪౧.

సీ. అభిమాన పుత్రికలని మాకులస్త్రీల

గాధిరాజ సుతుండె గారవించె

తన సభాస్థానమందునఁ బ్రవేశం బిచ్చి

యా హరిశ్చంద్రుడే యాదరించె

ఘనుఁడు మారోపంతుఁ డను మహాభక్తుడే

మాజాతి కల్లుండై మైత్రిగూర్చె

పుడమివేల్పుకంటె ముందు విందొనరించి

యల యేకనాథుడే యశముఁదెచ్చె

తే. వారు మావంటి మాలలు గారటయ్య!

వారు మీవంటి సత్కులుల్ గారటయ్య!

మమ్ము వెలివేసి త్రోయ ధర్మఘటయ్య!

చిన్నబుచ్చక మముఁ జెంతఁ జేర్పరయ్య!

౪౨.

సీ. అలఘు శాపానుగ్రహసమర్థుఁ డగు మతం

గమహర్షి మావంశకర్త గాఁడె!

ఘనతర జ్ఞానియౌ కపిల మానీంద్రుండు

మాకొలమ్మునకుఁ గన్నాకు గాఁడె!

నందవరమ్మ నంజముగ నేలిన వీర

నందుండు మాకు నందనుఁడు గాఁడె!

వైష్ణవార్చనము లవ్వారిగాఁ గొను తిరు

ప్పాణియాళ్వారు మావాడుగారె!

తే. కవికుల విభూషణంబన్న భ్యాతిఁ గన్న

కనక విబుధుండు మాకులాగ్రణియె కాఁడె!

మందులముఁ బండలముఁ గాము మంచివిద్య
నేర్చి యున్నత పదవుల నిలుపరయ్య!

౪౩

నీ. పల్నాటిసీమలోఁ బ్రబలయోధుండైన
కన్నమనీఁడు మాయన్న గాఁడె?

శ్రీహర్ష నాస్థానసీమ సత్కవి దినా
కరుఁడు మామూర్తి సోదరుఁడుగాఁడె?

యామునార్యుల శిష్యుడై యొప్పు మారనూ
ర్నంబి మాకుల భూషణంబుగాఁడె?

భక్తరత్నంబుగా భాసిల్లు నల చోక
మేళుండు మాభ్రాతృపూళిగాఁడె?

తే. రాసుత కురంగి కోడలై వాసిగనదె?

యల త్రిశంకుండు చుట్టమై యలరలేదె?

పూజనీయుల కెల్లను భాజనంబు

మాజనం బిది తెలియదే భూజనంబు ?

౪౪

నీ. జగదేకపూజ్యురాలగు నరుంధతి సాధ్య
భావింప మా యాడపడుచు గాఁ!

ఇనకులోత్తమ పురోహితుఁడు సమ్మని వసి
ష్టుండు మాయంటి యల్లుండు గాఁడె!

సత్యసంధుఁడు హరిశ్చంద్రుఁ డాదిమసార్వ
భౌముండు మా పెద్దబంటు గాఁడె!

దొడ్డ మహారాజుబిడ్డ మాయావతి
మాయంటి కోడలై మలయలేదె!

గీ. పాండురాజ కుటుంబిని పరమపూజ్య

వృత్త గొంతెమ్మ మా కిలువేల్పు గాఁడె!

ఎన్నో సంబంధములు మన కున్న విట్లు

లన్యులము కామ సుమ్మండి! అర్యులార!

౪౫

నీ. బ్రాహ్మణుండు, గురుండు, బ్రహ్మర్షి వరుండు నై
 తేనరు నులోపి మాతాతగాడె?
 వరగుణోత్తరుఁ డా యవంతినర్థుండు రా
 కొమరుండు మా పెండ్లికొడుకు గాడె?
 అల భృగుబ్రహ్మ పంశావతంసంబైన
 పరశురాముండు మా భాతగాడె?
 తపసిరాయలలోన విపుల కీర్తినిగన్న
 జమదగ్ని మాపితృ సముండుగాడె?

* తే రేణుకాదేవి మాకు మాతృమణి గాదె ?

వామదేవుండు బంధురత్నంబు గాదె?
 ఎందఁ డెందఱు మావంశమందుఁ బుట్టి
 పూతచరితులు గాలేదు పూర్వమందు?

౪౬

నీ. శ్రీమత్పైరుంబుమూర్ రామానుజస్వామి
 తేరు లాగుదురు మావారు గాదె !
 సంక్రాంతి మూండు వాసరములు మేల్కొట్ట
 స్వామి నేవింతు మావారు గాదె !
 హైందవప్రజ లందఁ జారాధనలు నేయు
 మాతంగకన్య మా నాతిగాదె !
 ఆదిశంకరులకు నధ్యాత్మవిద్యఁ బ్ర
 సాదించె మాజాతి జనుండుగాదె !

గీ. పంధనీపురమున విష్ణుభక్తు లెల్ల
 రహినిఁ బూజించు దేధులు మహారులనెడు
 మహిమగల విగ్రహంబులు మావిగానె !
 అర్చులము కామె! సత్కృతి కార్యులార !

౪౭

* మంత్రరత్నాశరము, శ్రీడాభిరామము.

నీ. పంచదారలుఁ బాలుఁ బండ్లు నెట్టుచు ముద్దు
చిలుక లాలించు రాచిలుక మీఁద
రమణీయగతి గూఁడు లమరించి గారాము
గులుకఁ బెంచెడు లేడి గున్నమీఁద
సిఁడి పంజరములోపలఁ బెట్టి చెలికార
మొలికించు నెమలి లేమొలకమీఁద
తులకించు మచ్చిక తొలికించి పలికించి
కులికించు గోర్వంక పిలుకమీఁద

తే. కలికి వలకారి పావురా పులుఁగుమీఁద
మరిపెములు గొల్పు కోయిల బోదమీఁద
చిలుకరించు దయారస శీకరములు
చలము విడనాడి మామీఁదఁ జల్లరయ్య!

ర౦

నీ. అడుగ లేదుగదయ్య కడిమిమై మీతోడి
స్నేహప్రధానోపగూహనములు
కోర లేదుకదయ్య కూర్మిమై మీతోడి
సంబంధ బాంధ వాడంబరములు
వేడలేదు గదయ్య వేడ్కమై భోజన
ప్రతిభోజనాది సంభావనములు
ప్రార్థింప లేదయ్య బల్లిమై నన్యోన్య
గేహప్రవేశ కోత్యాహవిధులు

తే. పరమతంబులఁ గలసిన పంచములకు
మావలెనె నీచకులులైన మానవులకు
నెట్టి గౌరవమిచ్చి ప్రేమించుచుందు
రట్లు ప్రేమింపరయ్య! మ మ్మార్మ్యులార !

ర౧

నీ. పల్లెకూటములకు బాహాటముగవచ్చి
చదువుకోనిచ్చినఁ జాలు మాకు!

అన్ని వీధులయందు నడ్డంబులేకుండఁ
'జరియింపనిచ్చినఁ జాలుమాకు !

నీళ్ళకేవులలోన నిస్సంశయంబుగా
జలము చేకొననిండు చాలుమాకు !

తోడి నీచకులాలతోఁబాటుగా మమ్ము
సభలకురానిండు, చాలుమాకు!

తే. గౌరవముఁగోరి యిస్లాము కైస్తవాది
పరమతంబులఁ జేరిన పంచమాది
నరుల మన్నించునట్లు మమ్మరయ్యచున్నఁ
జాలు! నయ్యదియే పదివేలుమాకు!

౫౦

నీ. శరణాలయంబులు కరుణాలవాలులై
నెలకొల్పి దీనుల నిలుపరయ్య!
పాతకాలలు కృపాపరులై ప్రతిష్ఠించి
దివ్యవిద్యాశక్తిఁ దెలుపరయ్య!
వైద్యశాలలు దయావంతులై స్థాపించి
యాపన్నులకు దారిఁ జూపరయ్య!
కర్మాలయము లనుగ్రహముతో నిర్మించి
నిఖిల వృత్తులు మాకు నేర్పరయ్య!

తే. స్వమత ధర్మంబులను ధర్మశాలు లగుచు
మాకు వివరింపఁగదరయ్య! మాస్వధర్మ
సరణి ననుకంప పెంపార సరిగనేర్ప
రించి, బోధించి, మ మ్ముద్ధరింపరయ్య!

౫౧

నీ. పంచమత చదువులోపలఁ బ్రవేశించినఁ
బాలేర్లు దొరకు టబద్ధమనుచు
శ్వపచులు శుచిగల్గ సంచరించెదరేని
పాకివృత్తికిఁ గల్గు భంగమనుచు

గోసంగు లెల్లరు గొప్పవారైనవోఁ
జర్మకారకవృత్తి జరుగదనుచు
మాదిగత్ ధనికులై మన్నింపఁబడుచున్న
వెట్టి చాకిరిమాట వట్టిదనుచు

తే. స్వార్థపరు లాడుదానికి జశియవలదు !
వృత్తులు నశించు ననుమాట ఉత్తమాట !
గొప్పకొలఁదులవా రుండు రెప్పటికిని
నాగరక సీమలె నిదర్శనములు మనకు.

౫౨

సీ. బాల్యవివాహముల్ బహ్వనర్థములకు
హేతువులగుట మీ రెఱుంగరొక్కొక్క?
విధవావివాహముల్ విహిత కృత్యములంచు
నాత్మసాక్షిగ మీర లరయరొక్కొక్క?
నావికాయానం బనంతలాభప్రదం
బేయంచు మీర లూహింపరొక్కొక్క?
జాతిభేదములు దేశమును వర్తిలనీక
నిలువరించు నటంచుఁ దెలియరొక్కొక్క?

తే. చేయుచున్నార; చేయరు; చేయరారు;
తీసివేయరు; కటకటా! తెలిసితెలిసి;
అంతరాత్మకు వ్యతిరేక మాచరింతు;
దళిత ధృతులార! ఆచారదాసులార!

౫౩

శీ. ఆత్మరక్షణపరాయణు లుద్భవించిన
భరతవర్షమ యిది! భక్తవరద!
శరణాగతత్రాణ విరుదాంకులను గన్న
హిందుదేశమ యిది! హృదయనాథ!
కరుణాసుధారస పరుణాలయులు మన్న
యార్థ భూమియై యిది! యాదిదేవ!

లోకోపకారశీలురు జన్మమెత్తిన

పృథ్విఖండము యిది! పూతచరిత!

తే. ఆత్మవిదులైన మునిచంద్రు లనతరించి
నట్టితేత్రమా యిది! యోమహానుభావ!
మాయోనర్పిన పాపకర్మములవలన
నిట్టు లయ్యెనె నేడు యోగీంద్రగేయ!

౫౪

సీ. మన వేదశాస్త్రంబులను దెప్పబడినట్టు
శీశ్వరుం డొక్క డెందేని గలడె!
కలడేని మాదు మొట్టల నాలకింపడే!
యాళించి మాయందు జాలిపడడె!
పడి వేగముగఁ రాడె! వచ్చి మాదుస్థితిఁ
గమలారఁ గాంచడే! కాంచి మమ్ముఁ
గావనెంచడె! యెంచి కష్టంబులెల్లను
నెడఁబాపడే! పాపి యాడులేని

ఆ. యమితకరుణతోడ నాదరింపడె! యాద

రించి జ్ఞానధనము లిడడె! యిచ్చి
పరమహర్ష మునను వాలలాడింపడే!
దీనబంధుడగుచు దేజరిలడె!

౫౫

సీ. పుట్టింపఁ గదవయ్య! బుద్ధి ప్రసిద్ధిచే
విలసిల్లువారి మా కులమునందు
నిర్మింపఁ గదవయ్య! నీతి విఖ్యాతిచే
సరిమించువారి మాజ్ఞాతీయందు
కలిగింపఁ గదవయ్య! ఘన గుణ గణముచే
వర్ధిల్లువారి మా వంశమందు

పాడమింపఁ గదవయ్య ! భోగ్య భాగ్యములచేఁ

గొమరొందువారి మోగోత్రమందు

తె. ఆర్త సంత్రాణ చణ కీర్తి నందుమయ్య !

సర్వసమూఁ డన్న మాటను జాటుమయ్య !

దీన రక్షణ బిరుదంబుఁ దెలుపు మయ్య !

ఓదయామయ ! మహనీయ ! యోగిగేయ !

అనుబంధము-౧

మాలాపంచరత్నాలు

ఎండవానలందు హిమమందు నిరులందు

పగలు రాత్రియనక పాటుపడుచు

ప్రజకు సుఖముగూర్చు పరమోపకారియో

మాల శివుని యక్షమాలగాడె ?

తాను చెమటలోడ్చి ధాన్యాలు పండించి

గాదులందుఁజేర్చి కాపులిచ్చు

కూడుచాలనట్టి కూలికే హర్షించు

మాల దివ్యకుసుమమాలగాడె ?

అధిక బలముగలిగి యడఁకువచేమించి

పేదయయ్య దొంగవృత్తి లేక

మాయలేక న్యాయమార్గెన వర్తించు

మాల విష్ణు తులసి మాలగాడె ?

గుడిశలందు నుండి కుక్కిమంచములందు

షండి దుంపతూడు వండి తినుచు

చింపిగుడ్డ కట్టి చిత్తాన రంజిల్లు

మాల హేమ పుష్ప మాలగాఁడె ?

ఘనతవచ్చు పనులు ధనమిచ్చుపనులును

మీగువర్ణములకు మీదుగట్టి

జీవితంబు నిత్య నేవకై యర్పించు

మాల సుగుణరత్న మాలగాఁడె ?

అనుబంధము—౨

శా. ఆలస్యంబయిపోయె నిస్పృటికె యీ యస్పృశ్యతాభూత ని
రూపప్రక్రియ కిష్టమైన త్వరతో బూనకవలెక లేనిచో
చాలాచిక్కులువచ్చు నీహరిజనుల్ సత్యాగ్రహోద్వృత్తి నేవ
చ్చాలంబంబు గొనకబెనంగి జయముకొనాధింతు రత్యుద్ధతికె.

శా. సందేహించెదనేల యెందుఁజనె నీ సాభ్రాత్ర సాహార్దముల్
బందెపోయె నిదేల విశ్వజనలభ్యంబుల్ భవద్వారముల్
మందంబయ్యె నిదేల సర్వజనసామాన్యంబు ప్రేమంబహో ?
హిందూధర్మమ ! తల్లకిందులయిపోయెక నీమహాధర్మముల్.

శా. ఎందేవిందుముగాక హిందుమతమందే యిట్టివిడ్డూరమా !
హిందూధర్మముతోడి మానవులనే హింసించుటా ! అక్కటా !
డిందెక జ్ఞానము హిందుసంఘమున, కేదీ యున్నచో, భ్రాతలకె
హిందూధర్మనిమగ్నులకె విమతులై యిక్కట్లపాల్చేతేరే !

శా. బందాలెల్ల సడల్చివేసుకొని సద్భావంబు నౌదార్యమిం
పొందజ్ఞ సర్వససుత్వ మాచరణచే బోధించి సర్వప్రజా
బృందాలిక్ వడిలో నిముడ్చుకొనుచున్ బ్రేమించుచున్ గందులున్
నించెత్ లేక వెలింగి సాటిమతముల్ నిన్నెచ్చి మన్నింపఁగా
హిందూదేశము నుద్ధరింపఁగదవే ! హిందూమహాధర్మమా !

శా. అంటున్ గూడనివార లుందురఁటె ! యాహా ! జన్మచే జ్ఞానమే
వెంటున్ బోయెనో బుద్ధియెందడఁగెనో విచ్చిన్నమైపోయి యే
మంటున్ గూడెనొకో విచక్షణత యీమాయాదురాచారమున్
దంటుల్ మానఁగలేరు ముగ్గులయి యంధప్రాయులై దాసులై.

శా. అంటున్ దోసమటంచు నెప్పుడెటు నీయాచార మారంభమై
వెంటున్ బడ్డవొకాని హిందుమతమే విచ్చిన్నమైపోవు బత్
తంటాతెచ్చెను నేటి కీకీటుకు డెందంబందు భావించి యీ
తంటాకోరును రూపుమాపుటకుఁగాదా గాంధీ భీష్మించి మి
న్నంటున్ హైందవసంఘమెత్తె తరిగొండకొవెన్నుఁడోనాఁగ మీ
కింటున్ హెచ్చెబలంబు దైన్యదశపోయెన్ మాయమై, మీరికన్
గొంటున్ జందము మాని యేకమయి శక్తుల్ యుక్తులున్ గూర్చియే
వెంటున్ సంఘసమున్నతిన్ బడయరే ? విఖ్యాతి నార్జింపరే !

శా. మాలవ్యాయన నెంతపండితుఁడో యామాన్యుండు సామాన్యుఁడా ?
శీలాధ్యుండు శమాదిసద్గుణ శుభశ్రీలుండు దుదారుండు స్వే
చ్ఛాలంకారుండు ధర్మసేవధి సదాచారప్రలోభుండు తా
గేలున్ మోడ్చి మహాత్ముడై దములకున్ గేలూతయై నిల్చి శం
కేలా హిందువులార ! ధీరమతులై గెంటింపుఁ డస్పృశ్యతకా.

సీ. ఆబుద్ధదేవుఁ డిట్లవతరించెనటంచు

• బౌద్ధసంఘము సదాప్రణుతిసేయ
జనుఁడె యీరూపున జనియించె నిజమంచు

జైనసంఘములెల్ల సన్నుతింప
ఆయేసునాథుఁ డిట్లవతార మెత్తినాఁ

డనుచు క్రైస్తవసంఘ మభినుతింప
ఆదినారాయణు నంశచే నుదయించె

నవునంచు సకలహిందువులుఁ గొలువ

తే. అఖిలదేశాలవారు మహాత్ముఁ డవఁగ

నఖిలధర్మస్వరూపుఁడై యడరుగాంధి

తగవుఁడప్పుఁ డధర్మంబు దారిఁజొరఁడు

కినియ కాతనిహితబోధ వినుఁడు ! మనుఁడు !

చ. మతము పవిత్రమైన దనుమాటసహా మరువంగవచ్చునే

మత మల గంగవంటిది సమస్తమహాకలుషంబు గంగలో

సతము నొరించిపోవు టిది సత్యముకాదె యదేగతికొ మహా

పతితుల పాపపంకములుపాయు సదా మతమన్న గంగలో

మతము గలట్టివారలకు మెలయెలే దిఁక దీనితత్త్వముకొ

మతిఁదలపోసి సర్వజనమాన్యము హిందుమతంబు దానికొకొ

ప్రతిమత మెందులేదనెడు ప్రస్తుతిఁగన్న ద దానికెట్టులో

యతికిరి మెలదోసమనునట్టి కళంకము దానిమాన్పి సం

తతిము జగదితంబగు నుదాత్తయశంబుఁగనుండు హిందువుల్ !

చ. ఇతరఘతస్థు లెందరినొ హిందుమతంబు తరింపజేసె సం

తతముగఁ జూపఁగాఁదగు నుదాహరణంబులు పూర్వమింత యు

ద్ధతియు యథార్థగోపనము దీంభపరత్వములేవు నేటి కీ

మతమున కిట్టిపోట్లాదవె మాసె మతప్రభ మాట లేటికికొ ?

ఉ. దేవుని నిల్పఁగాఁ దలచి దేవశమున్ నెలకొల్పి యున్నచో
దేవుని చిన్ని బిడ్డలను దిక్కరి మొక్కరియున్న దీనులన్
గోవులవంటి సాధువులఁ గూడని నీచులబంచు చాటుచున్
దేవుని దర్శనంబునకు దేవశమున్ జొరనియ్యకున్న నా
దేవుఁడు నిల్పియుండునొకొ దేవశమందున నింతమాత్రమున్
భావనచేసి సర్వసమభావుఁడు దీనజనావనుండు నా
దేవుఁడు మెచ్చఁగా మెలఁగి దేశము ధర్మము నుద్ధరింపరే
భావిపరిసితుల్ తలచి భారతపండితులార ! ధీరులై .

ఉ. బుద్ధుఁడు మున్ను భారతపు భూమినిమాత్రమె యుద్ధరించెనేఁ
డిద్దర నెల్ల మానవుల హీనత మాన్వఁగ నుద్భవించె వి
ద్యద్ధనులార ! గాంధీ యవతారముగాని మఱొండుగాదు మీ
రిద్ధవిచారులై యనుసరించి తరింపుఁడు ! శంక లేటికిన్ ?

శా. కలప్పన్నలు వేనవేల్వలసి యేకీభావ మేపార ను
ద్వేలాభీత నాత్మశక్తిని విజృంభింపించి సత్యాగ్రహ
ప్రాలంబంబున దేవశంబులను హర్షాప్తిక బ్రవేశించి స్వే
చ్ఛాలాభంబు గడించి మించెద రిదే సత్యంబు ముమ్మాటికిన్ .

క. సారాచారుల మనుకొని
పారెడు బండ్లకును నడ్డుపడు సామెతగా
వీరిడితనంబు నెరపక
చేరికతో సమతఃజూపి చెందుఁడు యశమున్ .

తే. మాట దక్కించుకొనుటెల్ల మంచిమాట
అగఁజో దింక నెవ రెంత యడ్డుపడిన
నడచె నిదె నేఁడు శ్రీజగన్నాథ రథము
దారి తొలఁగుటకంటె సాధనము గలదె ?

ఆంధ్ర గ్రంథమాలలోని పుస్తకములు

	రూ.	అ.	పై.
శతకమంజరి	1	8	0
లననపురాణము	2	8	0
బెల్లాము కావ్యగ్రంథ అష్టాక్షి పన్యాసము	0	4	0
శిర్డీనిజయనగరము	1	0	0
భక్తమృగము	0	10	0
భీష్ముడు	1	0	0
ఆత్మకథ (వెంకట భాగము)	0	12	0
" (రెండవ భాగము)	1	0	0
ఆంధ్రవాఙ్మయమూర్తి	1	0	0
ఆంధ్రభారత కవితావిమర్శనము	2	0	0
భారతీయచిత్రకళ	1	0	0
జీవనప్రభాసము	1	8	0
మేఘమాల	0	12	0
తెలంగాణపురాంధ్రనాయకరాజచరిత్రము	2	0	0
గీతాశోధ	0	4	0
నల్లరక్త ఆశ్రమ నియమములు	0	4	0
అలియరామభూపాలుడు	1	8	0
శతకములు:—స్వపాధి, సర్వేశ్వర, దేవకీనందన, నారాయణ, దాశరథి, రామతారక, రంగ శాయి, రఘువీర, కాళహస్తి, రామచంద్ర శతకములు. ఒక్కొక్క శతకము వెల	0	1	0

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, 2, తిరుమలసెట్టివీధి, మద్రాసు.